

Przebywający w Polsce z wizytą oficjalną sekretarz generalny ONZ Javier Perez de Cuellar prowadził w środę 26 bm. w Warszawie rozmowę z czołowymi osobistościami polskiego życia politycznego, z Wojciechem Jaruzelskim, Mieczysławem F. Rakowskim, Romanem Malinowskim i Tadeuszem Olechowskim. (PAP)

Zastrzeżenia do Statutu NZZ

26 bm. w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie odbyło się postępowanie wyjaśniające dotyczące rejestracji Niezależnego Zrzeszenia Studentów (NZZ). Postępowanie prowadziła sędzia Danuta Widawska — przewodnicząca VIII Wydziału Cywilnego Rejestracji Związków Zawodowych Sądu Wojewódzkiego. Postępowanie odbyło się przy drzwiach zamkniętych. Jak poinformował repre-

ciąg dalszy na str. 2

Zawieszenie intifady

Zjednoczone kierownictwo intifady — powstania ludności palestyńskiej na ziemiach okupowanych przez Izrael — wezwało Palestyńczyków do przerwania na 24 godziny demonstracji antyizraelskich z okazji przypadającego 5 maja br. święta Aid al Fitr, tj. zakończenia miesięcznego postu ramadanowego. (PAP)

J. Piłsudski patronem stoczni

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności wyraził zgodę na nadanie Gdańskie Stoczni Remontowej imienia Józefa Piłsudskiego. Z wnioskiem wystąpił pod koniec listopada ub.r. organizacja społeczna, rada pracownicza oraz kierownictwo zakładu. Nadanie imienia stoczni nastąpi najprawdopodobniej 12 maja br. w 54. rocznicę śmierci Józefa Piłsudskiego. (PAP)

Votum nieufności piłkarzy Jagiellonii wobec nowego trenera?

We wczorajszym wydaniu „GW” informowaliśmy, że Zarząd MKS Jagiellonia powołał na stanowisko trenera drużyny piłkarskiej I ligi — Grzegorza Szerszenowicza. Wczoraj też nowy szkoleniowiec miał odbyć zaplanowane zajęcia z zespołem. Jak się jednak dowiedzieliśmy jeden z treninów nie

doszedł do skutku. Owszem piłkarze pojechali potrenować ale bez Grzegorza Szerszenowicza. Takie było ich stanowisko. Faktu tego nie komentujemy. Czekamy jednak na decyzję Zarządu Jagiellonii, które — naszym zdaniem — powinno być natychmiastowe. (dk)

Reklama w... kosmosie

Na rzadkich statkach kosmicznych już jesienią 1989 roku mogą pojawić się plakaty reklamowe.

Zainteresowane reklamą firmy uzyskają możliwość wysłania w kosmos do kilo-

grama ładunku i realizowania na pokładzie stacji trzymiesięcznych reklamowych filmów wideo. Jednorazowe wykorzystanie tych wszystkich możliwości reklamowych będzie kosztować ok. miliona franków szwajcarskich. (PAP)

Jutro w Magazynie

Przystanek osobowy PKP Zastocze wybudowany w czynie społecznym w latach 1985—88. Otwarty w dniu 31 maja 1986 r. Marmurowa tablica, ufundowana przez DOKP w Lublinie, odsłaniał jej dyrektor — Stefan Stachurski. A więc idea czynów społecznych nie umarła śmiercią naturalną? Bo skoro poza Zastoczem

PARYZ POZAPROŚNIE WARSZAWIE
...a w Krypie... IRENA BIERNACKA odnalazła ostatnich — być może — zapalczyków Rzeczypospolitej.

Co się wtedy wydarzyło naszej zamięszanej w zaborze niemieckim, to statystyka niemiecka oblicza w Poznaniu 4,5 litra na głowę ludności mieszkającej, chociaż znawcy twierdzą, że Polacy piją w ogóle mniej od Niemców — te między innymi dane statystyczne podał prof. dr hab. Zdzisław Falicki, kierownik Kliniki Chorób Psychicznych Akademii Medycznej w Białymstoku, odpowiadając na pytania JANNUSZA NICZPOROWICZA

NIE MA LUDZI NORMALNYCH
...to jedna z wielu konkluzji wypływających z tej rozmowy. A poza tym okazuje się, że kondycja psychiczna Polaków wcale nie jest taka zła!
Pierwszy krok postawiono w 1981 r., we wrześniu. Wtedy MRN w Łomży podjęła uchwałę przywracającą starą nazwę: Plac Pocztowy. Potem były następne weryfikacje i powolna, ale systematyczna likwidacja nonsensów.

U LICY SPALONEJ?
NINA OMELCZENKO przedstawiła historię łomżyńskich traktów i aukcji, a ściślej ich nazw oraz logikę tych ostatnich. Czasem trudno uwierzyć, że takie rzeczy były możliwe?

Gospodarzem zebrania był naczelnik Śmiatycz, Mirosław Szydłowski; dyskutowali przedstawiciele Drohiczy, Sarnak, Korcowa, Konstancyna, Mielnika, Piaterowa, pracownicy OBN z prof. Mirosławem Serwinem na czele oraz ordonnik całego przedsięwzięcia — prof. Andrzej Stasiak.

SZEŚCIU I BUG
... jest próba przedstawienia sytuacji i perspektyw nad- bużanich gmin woj. białostockiego. Na podstawowe, w zasadzie, pytanie: czy i co da się jeszcze uratować odpowiedzi szuka wraz z bezpośrednio zainteresowanymi ANNA BOCKOWSKA.

TEKI HENRYKA WILKA PANORAMA TYGODNIA Z AUTOMATU 34 FINAŁY — ciąg dalszy historii Pucharu Polski BUS oraz MAGAZYNEK RETRO

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!



Gazeta Współczesna

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 99 (11 702)

Białystok—Łomża—Suwałki, czwartek, 27 IV 1989 r.

Wydanie 1, 2

Cena 25 zł

Regionalna Konferencja Delegatów PZPR

Bez wzajemnych komplementów

Ożywienie w Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej jest coraz bardziej widoczne. Ożywienie — dodajmy — nie tylko ideologiczne, ale i w sposobach interpretacji rzeczywistości, formach i metodach kreślenia jej nowego wizerunku w społeczeństwie. Dobrym tego przykładem było wczorajsze, regionalne spotkanie delegatów przed Krajową Konferencją PZPR, które odbyło się w Białymstoku.

Na spotkanie przybyli delegaci z pięciu województw: białostockiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, siedleckiego i suwalskiego. Ich gośćmi byli: sekretarz KC PZPR — Zygmunt Czarzasty, kierownik Wydziału Polityki Kadrowej KC — Jerzy Świdorski, szef Urzędu Rady Ministrów — Michał Janiszewski i minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą — Dominik Jastrzębski.

Każdy postronny obserwator obrad bez trudu mógł zauważyć, że temperatura dyskusji wzrastała w miarę upływu czasu. Zaczęło się od zdawało się — niewinnych sporów o słowa. Konkretnie szło o zapisy w różnych dokumentach

— przygotowanych przez Komitet Centralny — które przedłożono do oceny delegatów.

— Za najważniejsze pytanie, na które powinniśmy spróbować odpowiedzieć — mówił Józef Kowalczyk — jest sprzeciwienie się faktowi do którego dokumenty są adresowane. W moim pojęciu powinny one trafić do całego społeczeństwa. Błędem byłoby bowiem zamknięcie się w swoim kręgu. Tymczasem przedstawione nam dokumenty są — mówiąc

najogólniej — pisane językiem bardzo dyplomatycznym. Mówiąc zaś prościej, są one mało przekonujące. Przede wszystkim dlatego, że bardziej podkreślono w nich aspekt historyczny zamiast polityczny.

Do wymowy społecznej dokumentów wracano jeszcze kilkakrotnie. Zresztą głosy w dyskusji były w ogóle przemieszane. Ktoś nawiązywał do spraw gospodarczych, ktoś inny preferował ideologiczne, następni skupiali się na problemach środowiska z którego pochodzili. Dyskusja, w mojej ocenie, była taka jaka jest obecna polska rzeczywistość — pełna bolączek, trudnych problemów sprzeczności.

ciąg dalszy na str. 2

V Zjazd ZSMP

Za barierami

TELEKSEM Z WARSZAWY

Wszystko wskazuje na to, że zaplanowany na cztery dni V Zjazd ZSMP zmuszony będzie przedłużyć obrady. Dyskusja bowiem tak pierwszego, jak i drugiego dnia obrad koncentrowała się w głównej mierze wokół spraw proceduralnych.

Nie ma wątpliwości co do tego, że przedłużające się spory dotyczące trybu głosowania, porządku obrad etc., są dla delegatów, a zatem i członków związku istotne, jednakże w galimatiasie sprzecznych nie raz wniosków i głosowań na plan dalszy przesuwała się kwestia merytoryczna.

Po zakończeniu o godz. 2. dyskusji nad kształtem statutu oraz procedurą wyborczą drugi dzień obrad (początek o godz. 9) rozpoczęła projekcja filmu mającego obrazować poczynania i sukcesy ZSMP w minionej kadencji.

ciąg dalszy na str. 2

Sejm rozpatrywał projekty ustaw: o stosunku państwa do Kościoła, o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, o ubezpieczeniu duchownych

W imię zgodnego współżycia obywateli

Sprawa, z którą dziś występuje przed Wysoką Izbą do trybunału sfer życia duchowego państwa — to stwierdzenie premiera, charakterystyczne tematyce, która zdominowała środową debatę poselską. Toczyła się ona wokół przedstawionych przez rząd projektów trzech ustaw: o stosunku państwa do Kościoła katolickiego, o gwarancjach wolności sumienia i wyznania oraz o ubezpieczeniu społecznym duchownych.

Rangę rozpatrywanych przez Sejm w pierwszym czytaniu projektów aktów prawnych podkreślił fakt, że premier zdecydował się przedstawić je Izbie osobiste. W jego wystąpieniu znalazło się przypomnienie trudnych stosunków między państwem a Kościołem w minionych 45 latach, a także stwierdzenie, że dziś te ostre spory należą do przeszłości. Żyjemy w innej epoce — powiedział M. F. Rakowski. W ciągu minionych 8 lat gen. W. Jaruzelski 14 razy

spotkał się z kardynałem J. Glempem. Rutynowo już stały się kontakty pomiędzy przedstawicielami władz wojewódzkich i biskupami, a także podobne spotkania na niższych szczeblach. Obie strony przebyły długą, niełatwą drogę, obie uczyły się i wyciągały wnioski.

W poselskiej debacie nad tym punktem porządku obrad zabrało głos 12 dyskutantów. Wszyscy oni podkreślali przemówienie dla stosunków między państwem a Kościołem zna-

czenie przedłożonych Izbie projektów aktów prawnych. Akcentowali wielokrotnie związek Polski z Kościołem, wyrażali przekonanie, że propozycje te są zgodne z polską racją stanu, zaś nowe akty prawne będą sprzyjały wzajemnemu zrozumieniu i poszanowaniu Polaków oraz do prowadzą do równoprawnego uczestnictwa obywateli w życiu społecznym i publicznym. Oto niektóre charakterystyczne sformułowania: „Projektowane ustawy będą stanowiły jeden z najważniejszych elementów nowego etapu budowy państwowości polskiej”. „Akty te spełniają wieloletnie oczekiwania wierzących obywateli, którzy stanowią przytłaczającą większość społeczeństwa”. „Pakiet trzech

ciąg dalszy na str. 2

VADEMECUM WYBORCZE

Głosowanie

W dniu wyborów, 4 czerwca, głosowanie odbywać się będzie w lokalach obwodowych komisji wyborczych w godzinach 6.00—22.00. W szczególnych wypadkach obwodowa komisja wyborcza może ustalić wcześniejszą godzinę rozpoczęcia głosowania. Lokal wyborczy można zamknąć wcześniej niż o godz. 22.00, jeśli wszyscy wyborcy umieszczeni w spisie oddadzą swe głosy.

Głosowanie musi odbywać się w obecności co najmniej 3 członków obwodowej komisji wyborczej, przy czym jednym z nich powinien być przewodniczący komisji, jego zastępcą lub sekretarz. Obok członków komisji i wyborców w lokalu wyborczym mają pra-

wo przebywać mężowie zaufania, posiadający upoważnienia wydane przez okręgowe komisje wyborcze.

Przed oddaniem głosu wyborca okazuje komisji dowód osobisty lub inny dokument umożliwiający stwierdzenie tożsamości. Jeśli takowego nie posiada może powołać się na świadectwo 2 wiarygodnych osób, znanych komisji. Wyborca nie umieszczony w spisie i nie posiadający zaświadczenia o prawie do głosowania może wziąć udział w wyborach, jeżeli z zapisu w jego dowodzie osobistym wynika, że jest zameldowany na pobyt stały na terenie danego obwodu głosowania.

ciąg dalszy na str. 2

Twarc parlamentu

Organizacje partyjne naszego regionu rozpoczęły kolejny etap wyborczy. Dziś zbiera się w Łomży okręgowa konwencja PZPR, która w tajnym głosowaniu określi stanowisko wojewódzkiej organizacji wobec kandydatów na posłów i senatorów wysuniętych na mandaty partyjne przez różne środowiska. Na dwa dni przed konwencją według wstępnego szacunku było ich ponad 50. Ilość ta do współzawodnictwa okaże się w chwili zamknięcia listy.

Będzie gorąco. Ci, którzy uczestniczyli w różnego rodzaju wyborach, zwłaszcza w takich, gdzie decyduje duża grupa elektorów (w Łomży jest ich około 500) znają tę atmosferę. Po oddaniu głosów przychodzi moment powściągnięcia niepewności. Ponowne rozważania wszystkich za i przeciw, domysły i spekulacje.

Tej nerwowości można by na tym etapie uniknąć. Zgodnie z ordynacją PZPR, podobnie jak inne masowe organizacje polityczne, ma prawo wysuwania swych kandydatów

ciąg dalszy na str. 2

Zdrowa żywność Powstałe stowarzyszenie producentów

Jak już informowaliśmy, w Białymstoku powstaje stowarzyszenie producentów zdrowej żywności. Organizatorzy zamierzają rozwinąć działalność na obszarze pięciu województw makroregionalnego, wchodzącego w obręb „Zielonych Płuc Polski”.

Celem stowarzyszenia jest działanie na rzecz wzrostu produkcji i spożycia zdrowej żywności, wytworzonej metodami ekologicznymi.

W redakcji „Gazety Współczesnej” odbyły się dwa spotkania osób zainteresowanych tą problematyką. Zgłoszono się

około sześćdziesięciu rolników — potencjalnych producentów zdrowej żywności oraz wielu przedstawicieli instytucji i jednostek zajmujących się problemami rolnictwa i ekologii. Wyłoniona została grupa robocza, której zadaniem jest załatwienie formalności związanych z rejestracją stowarzyszenia.

Członkowie grupy roboczej zapraszamy na spotkanie 29 bm. o godz. 11. poświęcone omówieniu treści statutu i innych spraw związanych z

ciąg dalszy na str. 2

„Deutschlandlied” raz jeszcze...

W projekcie nowego „Śpiewnika Bundeswehry” po raz pierwszy ponownie włączono doń tzw. „Deutschlandlied” w pełnej trzyczęściowej postaci. Tekst zawierający słowa „Deutschland, Deutschland ueber alles...” (Niemcy, Niemcy ponad wszystko...) zamieszczony został w projekcie zbioru nawet przed hymnem narodowym, czyli trzecią zwrotką tej pieśni.

W projekcie stwierdza się, że „Deutschlandlied” jest hymnem narodowym. Podczas oficjalnych uroczystości państwowych ma być jednak wykonywana jedynie trzecia

zwrotka. Projekt śpiewnika opracował, jak stwierdza zachodniemiecka agencja DPA, szał dowódcy sił zbrojnych po zasięgnięciu opinii żołnierzy. W spisie „Deutschlandlied” nie oznaczono jako pieśni nowej, tak jak uczyniono to w przypadku innych, które nie znajdowały się w poprzednich śpiewnikach. Projekt musi zostać jeszcze zatwierdzony przez parlamentarną komisję obrony zanim Bundeswehra pomogło zainteresuje „Deutschland, Deutschland ueber alles...”.

(PAP)

Gorące dyskusje trwały również w kuluarach podczas przerw.

Fot. Anatol Chomicz

Pogoda

Dziś — zachmurzenie małe, okresami umiarkowane, w nocy wzrastające do dużego, z opadami deszczu i lokalnymi burzami. Temperatura maksymalna 20—22 st. C; minimalna 7—10 st. C. Wiatr umiarkowany, okresami dość silny, południowo-zachodni i południowy.

JUTRO — przelotne opady deszczu, chłodniej.

IMNIENNY: Zyty, Teofila, Zywistawa.

(11)

Taka się urodziłam

— To nie ja zniszczyłam. — Dlaczego kłamiesz? — A pani nie wie, że trzeba kłamać. Kto nie będzie kłamać, nie będzie żyć. — Skąd to dziecko wie? — Niektóre maluchy już ją znają. Podnieś rączkę, ona popatrzy, opuszcza. Nie ma odwagi niszczyć gałązek. — Taka się urodziłam — komentuje.

Był początek dwudziestego wieku. Ojciec szedł do magistratu. Zabrał ją ze sobą. Przed okienkiem stał tłumaczył się z czegoś człowiek w wytartym kożuchu.

ciekła z domu. Ale najpierw polskie litery poznała sama. Tajne komplety prowadziła pani Wiercorkowa, żona właściciela fabryki. Do jej domu przy ul. Mazowieckiej przychodziło ze 30 osób. Dziewczęta brały ze sobą robotki i kiedy czatujący kole-dzy dawali znak, która ma uciekać przez okno, reszta zostawała, udając wręczenie się do roli gospodyni domu.

Kraj nie miał niepodległości. Oficjalnie na lekcjach o-bowiązywał język rosyjski. W Komierczesko uczyliście za

Białegostoku. Rodzina Koles-ników nie zdążyła wyjechać. Co za radość, można zakładać polskie szkoły!

— Będzie uczyć. Nigdzie, tylko na wsi.

W Lubelkach mieszkała ciotka Gierojowa.

— Pójdę, spytam, czy chcą mieć szkołę — uciekła z do-mu, noc spędziła w kościele. Rano ruszyła w drogę.

— Gdzie te Lubelki? Ciotka Zofia przyjechała, ale u niej Adela nigdy nie była.

Jakas wieś — Pójdiesz za młynem, tam ci ludzie po-każą drogę. Błoto, grzęzawi-

skie. Zmokła, rozchorowała się. Trzy dni leżała. Życiowi gospodarze wykurowali. Okłady z kapusty wyciągnęły tempera-turę.

— Ciociu, przysłałam szkołę założyci. Niemcy mówią, że można po polsku uczyć.

— Zaraz pójdziemy do sołtysa.

Na drugi dzień zebrali się chłopci. To dziewczętko bę-

ciąg dalszy na str. 3

wiadomości dnia

Depesza z okazji święta Afganistanu
WARSZAWA — W imieniu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Zgromadzenia Polaków w Afganistanie, w Jaruzelskiej 11. M.F. Rakowski przesyłał (komitetowi Centralnemu Ludowo-Demokratycznemu Afganistanu, rządowi, narodowi afgańskiemu serdeczne pozdrowienia i najlepsze życzenia z okazji święta Narodowego Republiki Afganistanu, 11. rocznicy Rewolucji Kietulitowej.

Deiłada wojskowa w Kabulu
KABUL — Na Placu Parada przed meczetem Aid Gah w centrum Kabulu odbyła się w środę rano deiłada wojskowa z okazji 11. rocznicy Rewolucji Kietulitowej. Deiładą przyjął prezydent Afganistanu, przewodniczący Najwyższej Rady Obrony Ojczyzny Nadżibullah. Obecnie przy delegacji ponad 50. krajów w tym delegacja polska z wiceprezsem Rady Ministrów Januszem Patorskim. Ze względu na warunki wojenne uroczystość ograniczono do niezbędnego minimum przewidując ją w czasie, żeby uniknąć spodziewanego ataku rakietowego.

Meir Wilner o stosunkach z OWP
KAIR — Sekretarz generalny Komunistycznej Partii Egiptu Meir Wilner powiedział, iż między jego partią a OWP istnieje obecnie pełna zgodność poglądów w kwestii polsko-egipskiej współpracy na Bliskim Wschodzie.

D. Ortega w Hiszpanii
MADRYT — Prezydent Nikaragui Daniel Ortega, który odbywał podróż do krajów Europy Zachodniej, przybył 26 bm. z wizytą do Hiszpanii.

Nguyen Van Linh na Kubie
HAWANA — Przebywający z wizytą oficjalną na Kubie sekretarz generalny KC Komunistycznej Partii Wietnamu Nguyen Van Linh przeprowadził ze sekretarzem KC KPR, przewodniczącym Rady Państwa i premierem Kuby Fidellem Castrom.

Sambobąstwo w samoprawnikowi Takeshi
TOKIO — Ihei Aoki był sekretarzem premiera Japonii Noboru Takeshiya popelnit w drodze samobójstwa. Aoki, podobnie jak wielu czołowych działaczy rządzącej Partii Liberalno-Demokratycznej, w tym również sam premier, zamieszany był w skandal „Recruit Company”. Aoki był hiszpańskim urodzonym i Takeshiy od 1958 r.

Zamieszki w Senegalu i Mauretanii
DAKAR — Napięta sytuacja utrzymuje się w Mauretanii i Senegalu gdzie w ciągu ostatnich dni dochodziło do zamieszek między ludnością seneleańską i mauretańską. Nadal nie jest znana liczba śmiertelnych ofiar zamieszek. Agencja AFP podała, że w samej stolicy Mauretania zoi-niło co najmniej 17 osób. Ulice stolicy obu państw — Dakar i Nuakoszt patrolowały uzbrojone oddziały wojska. W stolicy Mauretanii, Nuak-szot wprowadzono godzinę policyjną (opr. nil)

Bez wzajemnych komplementów

Ciąg dalszy ze str. 1

— Czy my się za bardzo nie biczemy? — mówił jeden z delegatów. Rozliczamy się niemal z każdego roku funkcjonowania państwa, wskazujemy na wszystkie błędy i porażki, które — nie wiedząc czemu — tylko sobie przypisujemy. A przecież obok klopotów nie mamy bez dyskusyjnie osiągnięć. O tym też nie powinniśmy zapominać.

— Słusznie, nieco w przyszłości — mówił Janusz Gajski z województwa ostrołęckiego — i przypatrzmy się, które z celów zaplanowanych w uchwałach X Zjazdu udało się nam zrealizować lub przynajmniej ich rozwiązać. Nie znajdujemy na tzw. dobrej drodze. A celów tych było sporo: i wszystkie służące, nabrzmiały, bolące. Odpowiedzi sobie szczerze — niewiele do końca udało się zrealizować. I to właśnie stanowi o słabości naszej partii.

We wszystkich punktach dotyczących problemów społecznych jesteśmy do tyłu — Zbigniew Zieliński z Piszni, nikogo, a przede wszystkim siebie nie próbował „czarować”. Oświata, kultura, budownictwo, usługi — co by tam jeszcze nie wymienić — ciągle skazują się na rzeczywiste poważne kłopoty. Dlatego trudno zadowolić się nawet tym co już udało się zrobić. Wszyscy bowiem i partię, i własne warunki życiowe oceniamy poprzez aktualną sytuację. Sprawmy więc, żeby w naszych programach było mniej przytłumionych, a więcej konsekwencji w działaniu. To jedyna droga pozwalająca liczyć na odbudowanie autorytetu.

— Bądźmy realistami — mówił Bogdan Wojciech z Siedlec. Ani okazyjny stół, ani X Plenum nie rozbudziły wielkich nadziei w społeczeństwie. Liczą się realia. Wzajemnie pod uwagę i to, że pracujemy dzisiaj w nowych uwarunkowaniach politycznych, przy legalskiej istniejącej opozycji, która już niebawem zamieni w swoje propagandowe tuby.

— Nikt z nami się nie będzie pieścił. Taka zresztą jest rola każdej opozycji — mówił jeden z delegatów. Z drugiej strony jeżeli nam się patrzy na ręce, nie bójmy się i my ocenić naszych oponentów. Po tamtej stronie również nie brakuje pustostanów i frazeologii. Dyskusje polityczne mają swoje prawa.

Nie dajmy się też wyprzedzać — kontynuował Bogdan Wojciech. Zbyt często jako partia jesteśmy w tzw. niedościg. A nasze inicjatywy, ginące w biurokratycznym mechanizmie, przechwytują i sprzedają jako swoje inni.

— Też patrzcie realnie na partyjne poczynania — mówił Jerzy Lelental, także z województwa siedleckiego. Faktem jest, że dzisiaj jesteśmy rozliczani za cały okres funkcjonowania państwa, wskazujemy na wszystkie błędy i porażki, które — nie wiedząc czemu — tylko sobie przypisujemy. A przecież obok klopotów nie mamy bez dyskusyjnie osiągnięć. O tym też nie powinniśmy zapominać.

— Jestem reprezentantem budowlanych — przedstawił się delegat Tadeusz Solowicki z Łomży. W tej branży ze strony partii padło szczególnie wiele obietnic. Mówiliśmy o różnych terminach rozwiązania problemów mieszkaniowych, zapominając jednak, że aby rozwiązać się budownictwo konieczna jest silna gospodarka. Nas zaś uczyniono samodzielnymi, samofinansującymi się i pozostawionymi bez... materiałów. Często z nierzależnymi przepisami, choćby podatkowymi.

Problemy gospodarcze dosyć mocno przeważają w dyskusji. Przedstawiciele wielu przedsiębiorstw narzekali na niestabilność uwarunkowania ekonomicznego, brak pracy, spóźnione określanie metod gry finansowej, kłopoty w samodzielnym kształtowaniu spekulacji przedsiębiorstwa. Do tych wypowiedzi odniósł się przy końcu obrad minister Dominik Jastrzębski. Jego wypowiedź położyła kres dyskusji. Jakże inny wówczas byłby obraz urzędnika państwowego. Dynamika myślenia, niekonwencjonalne oceny — to trzeba zobaczyć i usłyszeć. Choćby dlatego, żeby wyznaczyć z wyobraźni tysiące wizjonerów — pana pod krzewami górnymi i chmurami przemawiającego do „mas”. Do słów ministra Jastrzębskiego jeszcze wrócimy. Nie tylko przy końcu tej relacji. Po konferencji spotkał się on bowiem z niektórymi dyrektorami bielskich przedsiębiorstw. Jego batalię z naszymi menedżerami, postaramy się w miarę wnikliwie odwzorować. Póki co oddajmy jeszcze głos Marii Piotrowskiej z Łomży.

— Zabieram dzisiaj głos tylko dlatego, że... nie mam nic do powiedzenia — już tym stwierdzeniem zwróciła na siebie uwagę sali. A do dom — oświadczyła — że normalnie nie należę do osób, które milczą. Urodziłam się w roku 1937, a więc wtedy, kiedy w naszym kraju zaczęto już rozliczać się ze stalinizmem. Czyli dawno powinniśmy mieć to za sobą. Tymczasem dzisiaj także padło wiele słów o potrzebie rozliczenia się z tego okresu.

Proszę także zwrócić uwagę na przebieg naszych ostatnich dyskusji. Jest to albo rejestr gorzkich żalów, albo pobojnych życzeń. I chociaż odcinam się od światopoglądów religijnych, nasze spotkania coraz bardziej przypominają kościół. Gdzieś tam kiedyś narodziła się wiara, wszyscy dążyli do jak najbardziej złośliwych celów, ale dzień dzisiejszy należy do bliżej nie

Tyle z wypowiedzi młodego towarzysza z Łomży. Zdarzeniem losu, zaraz po niej głos zabrał Dominik Jastrzębski. Na dokładniejsze omówienie jego wystąpienia nie mamy czasu. Zbývá jednak od sprawy warszawskiej, o której mówił Mariusz Piotrowski, przebieg do jak najbardziej prozaicznych realiów codzienności, przytoczmy fragment wystąpienia ministra.

— Wystąpił tu na sali przedstawiciel Suwałk i mówił — minister bez zagładania do notatnika sypie przykłady: — o inflacji, ochronie, rekonstrukcji i całej jeszcze długiej liście spraw nie rozwiązanych. Skrytykował też, że rząd się kręci bezskutecznie już siedem miesięcy. Odpowiedział. Kiedy powiedziałem biznesmeni, do którego należy pójść? Szwedzi, że w cztery miesiące stworzyliśmy system ekonomiczny i prawny, nowej, polskiej ekonomii to odpowiedział — „U nas w Szwecji trwałoby to cztery lata”.

Dalej minister dał jak się to pospolicie mówi odczuć, że polityczne dyskusje nie są mu obce. Zarzucił narzekającym nieudolność, brak pomysłów, marazm. Wróćmy do jego słów.

W czasie obrad głos zabrał również sekretarz KC Zygmunta Czarny. On również w swoim wystąpieniu poświęcił sporo czasu ekonomii. Nawiązywał do własnych doświadczeń ze Stupskiem, gdzie przez jakiś czas pełnił obowiązki sekretarza. — Jeżeli się chce i umie — można sporo w kraju zrobić — stwierdził. Ot, choćby ostateczne budownictwo. Narzekali nam menedżerowie na niskie płace, zarządzący zarobków pracowników firm polonijnych, że parających się mieszkaniową, tylko, że — sekretarz przytoczył zamyślny przykład z województwa łódzkiego tamtejszy kombinat budowlany, zatrudniał niemal pięćdziesiąt procent pracowników obcych. Niektórzy nie produkują. Identyfikacja zaś firma polonijna tych pracowników miała... trzech.

Obecny na sali dyrektor przedsiębiorstwa budowlanego z Łomży nie polemizował z sekretarzem.

Taki był w ogólnych zarysach przebieg konferencji. Powie ktoś mało optymistyczny. Trudno się będzie z nim nie zgodzić. Najważniejszą jednak zaletą obrad było to, że oddały one prawdziwą atmosferę burzy mózgów, która już od dawna trwa w partii. Teraz już nikt nie prawi sobie komplementów, nikt — w imię „wyższych racji politycznych” — nie lukruje rzeczywistości. Nawet jeżeli wypowiadane prawdy wyczuwają ból. Partia wreszcie staje się rzeczywistą organizacją polityczną, która potrafi toczyć zwykłe dla każdej partii boje polityczne. I cieszyć może przede wszystkim to, że świadomością niepowodzeń, które zanotowano w historii, PZPR nie zniechęca, lecz odwrotnie — przez zdecydowaną większość członków traktowane są jako wyzwanie. Do nowej, bardziej efektywnej działalności.

MAREK GRZESKIEWICZ

W imię zgodnego współzycia obywateli

Ciąg dalszy ze str. 1

ustaw sankcjonując rolę kościołów — zwłaszcza katolickiego jako nauczyciela i depozytariusza wysokich wartości moralnych i narodowych społeczności Polaków”.

Sejm jednogłośnie powołał Komisję Nadzwyczajną do rozpatrzenia projektów ustaw o stosunku państwa do Kościoła katolickiego, o gwarancjach wolności sumienia i wyznania oraz o ubezpieczeniu społecznym duchownych.

Zastrzeżenia do Statutu NZS

Ciąg dalszy ze str. 1

zienty NZS Andrzej Jasnowski, podczas posiedzenia wyjaśniającą zostały ustalone zastrzeżenia co do uregulowań zawartych w treści Statutu. Przyjeliśmy je do wiadomości, przedstawimy na zjeździe NZS, który odbędzie się 6 maja w Gdańsku. My, reprezentujący NZS podczas postępowania wyjaśniającego, takich uprawnień nie mamy.

Co do meritum, to zasadniczo chodzi o dwie sprawy: punkt mówiący o prawie do

Następnie projekt ustawy o mieniu komunalnym wniesiono wspólnie przez rząd i Radę Państwa przedstawił minister Finansów Andrzej Wróblewski.

Po dyskusji, Sejm skierował projekt ustawy o mieniu komunalnym do Komisji Nadzwyczajnej, która powołano przy 2 głosach wstrzymujących się. Projekt tej ustawy skierowano do zapoinowania przez Radę Społeczno-Gospodarczą przy Sejmie. (PAP)

strajku oraz dostosowanie naszego Statutu do nowego prawa o stowarzyszeniach. Zjazd zdecydował się położyć w tym zakresie. Przypominamy, że nasz Statut był już ujednolicony, zarejestrowany choć w nieco odmiennej sytuacji. Uznano wtedy, że jest zgodny z podstawowymi prawami, a więc z jednej strony z Konstytucją PRL, z drugiej zaś z Konwencją Praw Człowieka. Obecnie więc chodzi raczej o dostosowanie go do prawa, które w międzyczasie się zmieniło. (PAP)

Za barierami

Ciąg dalszy ze str. 1

Następnie, po tolerancji — jak złożyli nieco skomentowane powyższe w kuluarach — V Zjazd ZNMP oficjalnie otworzył ustępujący przewodniczący związku, Jerzy Szmajdzki, który zwracając się do delegatów i zaproszonych gości z Wojciechem Jaruzelskim, Romanem Malinowskim, Jerzym Józefem i Mieczysławem Rakowskim na czele przedstawił podstawowe problemy nurtujące polską młodzież. Nie ograniczył się przy tym do narzekania. Zaproponował m.in. przyjęcie jako priorytetu — ataku na bariery będące źródłem frustracji młodych Polaków, a w konsekwencji blokujące poparcie dla reform i aktywność społeczną.

Pierwszy cel stanowić powinna tzw. bariera edukacyjna. Chodzi o stworzenie równych szans dla wszystkich, począwszy od szkoły podstawowej po studia. O szeroki dostęp do książki, teatru, turystyki. Druga bariera zlokalizowana jest — jak stwierdził — w pracy. Rzecz w szkoleniu młodej kadry, która niejednokrotnie konfrontacji między teorią a praktyką. Trzeci problem to warunki materialno-bytowe młodzi. Czwarty wreszcie dotyczy konfliktu wartości. W Polsce — podkreślił J. Szmajdzki — funkcjonują dwa etosy — marksistowski i chrześcijański. Między nie jednak widać się coraz naciągając — cwanicko-dobrobieżowski. Jak ma się on do ideałów głoszonych przez szkołę, Kościół, rodzinę, zwłaszcza w konfrontacji z obowiązującą praktyką? Kto pomoże młodemu człowiekowi dokonać właściwego wyboru?

Poruszone przez szefa problemy znalazły odbicie w wypowiedziach delegatów w czasie wielogodzinnej przedposiedzeniowej dyskusji. Starano się sformułować owe bariery konkretnie tworzące po raz kolejny zresztą, listę potrzeb, braków, zadań, spraw nie załatwionych. Podlegano się cyfry, podawano przykłady by znowu udowodnić, że nie ma mienia, maszyn, robotników, telewizorów, klubów, kin i teatrów, że młodzież nie daje się widać i torpeduje jej aspiracje.

Podczas tej części obrad odbyła się także minikampania wyborcza trzech kandydatów do fotele przewodniczącego Zarządu Głównego Grzegorz Dittich, Sławomir Miłuski i Ryszard Tracz zaprezentowali swój program działania i na prawy związków, a następnie odpowiedzieli na bezpośrednie pytania delegatów. Szczególny aplauz uzyskała deklaracja S. Miłuskiego obiecującego daleko idące redukcje i reorganizację ZG.

Ten optymistyczny obraz zakładu, niestety, kolejna potyczka kandydatów na szefów związku, jak i zadawane im miejscami budzące mieszane uczucia, pytania nacechowane były, jak się dotychczasowe obrady, troska o kształt i funkcjonowanie związku, wyeliminowanie donikających lub rzeczywistych koterii i klik, a także o przyszłość młodego pokolenia Polaków. Uwaga została się zdaniem stąd ostrzeżenie w kierunku kraju, sprzeciwienie nekających go podarce, poszukiwanie ołizna ideowego, politycznego, troska o kształt i funkcjonowanie związku, wyeliminowanie donikających lub rzeczywistych koterii i klik, a także o przyszłość młodego pokolenia Polaków.

Uwaga została się zdaniem stąd ostrzeżenie w kierunku kraju, sprzeciwienie nekających go podarce, poszukiwanie ołizna ideowego, politycznego, troska o kształt i funkcjonowanie związku, wyeliminowanie donikających lub rzeczywistych koterii i klik, a także o przyszłość młodego pokolenia Polaków.

Dziś obrady w zespolech.

T. KALINOWSKI

Z ostatniej chwili. Po dwóch turach wyborów, spośród trzech kandydatów na funkcję przewodniczącego ZG ZNMP wybrany został Grzegorz Dittich (25 lat) z Katowic.

Zdrowa żywność

Ciąg dalszy ze str. 1

przygotowaniami do rejestracji. Spotkanie odbędzie się — tak jak poprzednie — w gmachu redakcji.

Przy okazji informujemy zainteresowanych, że piąte Krajowe Targi Zdrowej Żywności odbędą się 31 sierpnia — 2 września br. w Tarnowie. Zgłoszenia można przysyłać pod adresem: Komitet Organizacyjny JTZZ, 33-101 Tarnów, ul. Kwiatkowskiego 8, tel. 37-25-52.

Głównymi organizatorami targów są Krajowe Towarzystwo Propagowania Zdrowej Żywności, Urząd Wojewódzki

VADEMECIUM WYBORCZE

Głosowanie

Ciąg dalszy ze str. 1

Każdy z wyborców otrzyma od komisji kilka kart do głosowania. Będą to: karta z kandydatami na posłów z krajowej listy wyborczej, karta z kandydatami na senatorów dla danego województwa oraz 2 do 5 kart do głosowania na kandydatów wybieranych w okręgach wyborczych (w zależności od liczby mandatów przypadających na dany okręg). Po otrzymaniu kart wyborca udaje się do pomieszczenia za osłoną, w celu dokonania skreślenia.

W głosowaniu na kandydatów na posłów

w okręgach wyborczych, na każdej karcie należy pozostawić nie skreślone jedno nazwisko. Pozostawienie większej liczby nazwisk kandydatów powoduje nieważność głosu. W głosowaniu na kandydatów na posłów z krajowej listy wyborczej, oddaje się głos na tych kandydatów, których nazwiska pozostawia się nie skreślone. W głosowaniu na senatorów na karcie do głosowania należy pozostawić w wolnej części karcie nazwiska kandydatów, na których się głosuje, a w pozostałych częściach — maksimum dwa nazwiska. (PAP)

Twarz parlamentu

Ciąg dalszy ze str. 1

na podstawie decyzji organów wybieralnych odpowiednich szczebli. Dlaczego nie korzysta z tego prawa? Dlaczego podaje swych kandydatów próbie nerwów? Przecież kolejne czekają ich jeszcze przy zbieraniu podpisów — pozytywny wynik konwencji nie zwalnia kandydata od obowiązku uzyskania akceptacji 3 tysięcy wyborców.

Pewien komfort — co prawda — daje kandydatom założenie, że nawet jeśli nie uzyskają pozytywnej opinii, mogą prowadzić kampanię na własny rachunek. Ale fakt pozostaje faktem.

Myślę, że próba jest po to, by na listach znaleźli się rzeczywiście najlepsi, mający także nerwy najwyższej jakości. By do wyborów stanęli tacy, którzy, gdy wejdą do Sejmu czy Senatu nie tylko głosowali, ale również potrafili się sprzeciwić. I dowiedzieć słusznego swego sprzeciwu.

Ktoś może powiedzieć: zawsze chodziło o najlepszych... I o potem?

Najlepiej — dla kogo? Rozwijając odpowiedź na to pytanie można by wyjaśnić dlaczego społeczeństwo rozwija się w Polsce szybciej niż praktyka parlamentarna. Ramy, które zakreślono mądrym ludziom zasiadającym w ławach tamtych osobowości. Kto się wychylał, ten zazwyczaj wypadał.

W tych wyborach chodzi o moim zdaniem nie tylko o kształt ustroju Polski, ale również o osobowość polskiego parlamentu. By tak się stało, osobowość musi mieć przede wszystkim koalicja. Konwencja jest właśnie testem na tę osobowość.

ZENON PIECHOŃSKI

Wyższe kredyty MM

Jak już informowaliśmy na poniedziałkowym posiedzeniu Rada Ministrów zmieniła rozporządzenie w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci.

Zwiększono maksymalną wysokość kredytu do dwudziestokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce społecznej uzyskanego w roku ubiegłym. Obecnie więc maksymalna wysokość kredytu wzrosła do 300 tys. zł do minimum 1 mln zł. Spłata pożyczki rozłożona będzie na 5 lat z wysokością odsetek — 44 proc.

Kredyt MM przysługujący będzie w gotówce. Na co więcej zostanie spóżytkowany — za decyzją jego posiadacza. Do tej pory obowiązywały listy warunków, które można było zakupić na kredyt MM.

Zmienił się zakres osób mogących korzystać z kredytów MM. Przysługujący on będzie osobom, których staż małżeński nie przekroczył jednego roku. Ponadto obowiązuje granica wieku — do 35 lat. Z dłuższym stażem małżeńskim kredyty będą przyznawane tylko tym osobom, które w 1989 r. otrzymały pierwsze samodzielne mieszkanie. Przypomnijmy, że do tej po-

ry właśnie posiadanie własnego mieszkania było warunkiem otrzymania kredytu. Obecnie, ze względu na ogólnie znane kłopoty mieszkaniowe, zrezygnowano z tego wymogu, wprowadzając w to miejsce warunek najwyższego rocznego stażu małżeńskiego. Natomiast osoby samotnie wychowujące dzieci, by otrzymać kredyt, nie mogą jedynie przekroczyć 35 roku życia.

Istotną jest także nowelizacja przepisów o warunkach udzielania pomocy przez zakłady pracy w spłaceniu kredytów MM. Dawniej możliwości takie były szczegółowo określone przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej i często pomimo posiadania środków finansowych związkiwały ręce dyrektorom chcącym np. pozyskać młode kadry. Obecnie zakłady będą same decydować komu i w jakim zakresie udzieli pomocy.

(PAP)

Jeśli zmieścisz teatr w walizce...

Zorganizowane przed rokiem w Łomży spotkanie Teatrów w Walizce cieszyło się dużym powodzeniem nie tylko u dzieci, do których były adresowane, na widowni zasiadała również bardziej wyświecony publiczność.

Państwowy Teatr Łalek w Łomży, po udanej pierwszej próbie, proponuje ciąg dalszy w postaci II Ogólnopolskich Spotkań Teatrów w Walizce, zaplanowanych na lipiec tego roku. Imprezy nie ma charakteru konkursu (jest jedynie przeglądem, co nie wyklucza jednak przyznawania nagród przez współorganizatorów). Szanse zaprezentowania swojej fantazji i artystycznych możliwości ma właściwie każdy. Organizatorzy zapraszają zarówno ak-

torów zawodowych, studentów szkół teatralnych, adeptów teatrów w walizkach w zawodowych instytucjach artystycznych, jak też uzdolnionych amatorów.

Mieszkańcy w walizce przedstawienia powinny być jednak kierowane do najmłodszego widza. Organizatorzy chcą również, jeszcze przed oficjalną prezentacją, obejrzeć przedstawienia. Czas trwania spektaklu nie może przekraczać 40 minut, natomiast za maksymalną liczbę osób w zespole przyjęto trzech wykonawców.

Zgłoszenia należy kierować w terminie do 30 kwietnia br. pod następującym adresem: Państwowy Teatr Łalek, ul. Sadowa 12, 18-400 Łomża. (olp)

Doniesienia agencji

DOROTA IDZI O KROK OD ZŁOTA

Dorota Idzi po czwartej konkurencji mistrzostw Europy w pleciboku nowoczesnym — biegu przekładowym jest wciąż na ciele i powiększyła nawet swą przewagę nad najgroźniejszą rywalką Włoszka Barbara Bocerolą do 51 pkt. Polka w biegu spisała się bardzo dobrze zajmując siódme miejsce.

POLACY ATAKUJA MOUNT EVEREST

W rejonie najwyższego szczytu ziemi Mount Everest (8848) działa rekordowo dużo wypraw alpinistycznych. Jest ich siedem, a jedną z nich kieruje Polak — Eugeniusz Chrobak z Krakowa. W skład jego ekipy wchodzi, obok Polaków, wspinał się z Meksykiem, USA i kilku innych krajów. Wpraw Chrobaka założyła już dawno obóz bazowy. Obecnie wspinał się ubezpieczając stałymi linami skałno-lodowy stok wiodący na szczyt. Celem wyprawy jest bowiem wejście trudnym i technicznie zachodnią granicą Mount Everest.

KIBIC W ARESZCIE

28 bm. prokurator rejonowy w Lublinie zastosował areszt tymczasowy wobec Piotra K., uczestnika chuligańskich „rozrób” po sobotnim II-ligowym meczu piłkarskim Motor—Lechia.

Grupa rozwydrzonych pseudokibiców wracająca z meczu urzadziła awanturę na dworcu połud-

niowym PKS w Lublinie. Demolowali wyposażenie dworca, metalowymi koszami na śmieci i kamieniami obrzucili wyjeżdżający autobus PKS wybijając szybę. Jeden z pasażerów został ranny w głowę.

O MASCE VANIESSBROUCKA

Amerykański bramkarz występujący w fińskiej drużynie Jokerit, Cleon Daskalakis powiedział, że John Vaniesbrouck, który doznał zawału serca po uderzeniu krążkiem, podczas wtorkowego meczu z Polską, występował w imieniu masce NHL maski bramkarza, który wyposażył w dodatkową ochronianę podbródka. Na korzyść Vaniesbroucka, który nie dożył do urazu, gdyby występował w masce, w grze w NHL — powiedział Daskalakis. (Opr. nil)

TOTO-LOTEK

6 — 7 — 10 — 19 — 25

SUPER LOTEK

8 — 9 — 37 — 40 — 42

— 45 — 47

OGŁOSZENIA EKSPRESOWE

PRZEDSIĘBIORSTWO POLONIJNO-ZAGRANICZNE „ECO”

w Białymstoku
ul. Sokółskiego 55 (Pietrasze)
tel. 752-621, 752-936

ZATRUDNI

▽ Księgową — materiałową z praktyką w budownictwie
▽ Sekretarke — niepalącą
▽ Ekonomistę z wyższym wykształceniem ekonomicznym z praktyką w budownictwie.
Warunki pracy i płacy do omówienia osobiście w siedzibie przedsiębiorstwa.

k 2386-0

ZAKŁAD ELEMENTÓW AUTOMATYKI PRZEMYSŁOWEJ

w Białymstoku
ul. Tysiąclecia Państwa Polskiego 4

ZATRUDNI OD ZARAZ

pracowników na nw. stanowiskach:

▽ Frezer
▽ Tokarz
▽ Zgrzewacz
▽ Trawiacz
▽ Operator obróbki skrawaniem
▽ Operator pras
▽ Slusarz narzędziowy
▽ Szlifierz-ostrzaz narzędziowy
Informacja udzielana Sekcją Spraw Pracowniczych tel. 754-224 wewn. 222.

k 2251-0

MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO REMONTOWO-BUDOWLANE w Białymstoku

przeprowadza odbiór energii elektrycznej przy ul. Waskiewicz, Sokółskiego, Gosczyńskiego, Cichej, Armii Ludowej za przerwę w dostawie dnia 28.04.89 r. w godz. 8—17. Przerwa ta spowodowana jest przebudową urządzeń elektroenergetycznych.

k 2009-1

PKP ODDZIAŁ DROGOWY w Białymstoku

uprzejmie informuje

użytkowników dróg, że w związku z robotami torowymi na linii kolejowej Białystok—Elk zostanie zamknięty dla ruchu przejazd kolejowy w Mońkach w ciągu drogi Białystok—Elk od dnia 3 maja 1989 r. godz. 8 do dnia 5 maja 1989 r. godz. 16. Objazd ul. Magazynową i Szkolną.

k 2366-1

Dnia 29 kwietnia br. w godzinach 12—16 będą przeprowadzone próby nagłośnienia trasy wiecu 1-Majowego.

PPPT Dyrekcja Wojewódzka w Białymstoku przeprasza za zakłócenia i związane z tym uciążliwości.

k 2371-1

POSIADAMY w sprzedaży komplety wyposazone swarzędzkie. Miynowa 27B.

ROAZERIE Jesionowa — E 2736-0 sprzedam. Lapy 15-31-49.

10,5 ha, krokwie — sprzedam. 226-36.

PRZYCZEPĘ samobieżną Jugo-słowiańska — sprzedam. Dobry stan. Złabudów, woj. białostockie.

DOM piętrowy — sprzedam. Elk, Jasma 2.

E 2769-1

E 2753-1

Aktywni —również w cywilu

26 bm. sekretarz KW PZPR w Łomży, Jan Jamiołkowski spotkał się z grupą żołnierzy, którzy powrócili niedawno po dwuletniej służbie wojskowej do rezerwy. Spotkanie było okazją do zaprezentowania aktualnych problemów społeczno-gospodarczych regionu i kierunków jego rozwoju.

Młodzi podnosili również sprawy związane z poprawą warunków życia i pracy w ich rodzinnych miejscowościach, deklarując udział w przedsięwzięciach na rzecz społecznej aktywizacji mieszkańców. (nom)

Dwa z prezentowanych obrazów: chiński „Misteczek Hibiscus”, nawiązujący do okresu „rewolucji kulturalnej” i łamania charakterów ludzi, wierzących w wyższe racje moralne oraz „Świat ułobu”, opowiadający o przesładowaniu działaczy walczą-

Najciekawsze jest zwykłe to, co skryte przed naszymi oczami. Mamy za sobą sześć obrazów tak zmiennych w nastroju i klimacie jak kwietniowa aura. Jednego dnia jest ponuro i smutno, drugiego nieco radosnie, bo u nas nieco się poprawiło, a zamyślny odbywa się pod innym południem. — Kiedy boli mnie ząb — ktoś powiedział, wówczas nie potrafię się wzruszyć ginącą fauną Afryki, a los beznamiętnego słoniątka jakby mnie nie obchodził.

Dwa z prezentowanych obrazów: chiński „Misteczek Hibiscus”, nawiązujący do okresu „rewolucji kulturalnej” i łamania charakterów ludzi, wierzących w wyższe racje moralne oraz „Świat ułobu”, opowiadający o przesładowaniu działaczy walczą-

cych na rzecz równouprawnienia Murzynów nie zostaną długie zapamiętane, gdyż nie wnoszą niczego, czego polski kinomani nie wiedziałby ze środków masowego przekazu. Jeden koncert rockowy wykonywany Nelsonowi Mandeli więcej zdołał dlań przychylnych serc niż najbardziej szusny film w tej samej sprawie. Ale o tym przy innej okazji. Dobrze, że w świecie powstają filmy traktujące życie takim, jakie ono jest, bez osłonek i skrywania, a młoda widownia dowiaduje się, że gdzieś w świecie istnieje podział na lepszych i gorszych.

Natomiast amerykański „Koyaniscatsi” w reż. Godfery Reggino jest obrazem z pogranicza fantasmagorii, przestrzegającym ludzi przed odhumanizowaniem gatunku.

Co od września w szkołach

Metoda małych kroczków

Nawet diugetoloni kuratorzy nie pamiętają aby już na pół roku przed rozpoczęciem kolejnych zajęć, a na kilka miesięcy przed zakończeniem starożytności szkolnego ministerstwa miało pełną wizję pracy placówek oświatowych. Zwykle bowiem o decyzjach dotyczących podwyżki plac dla nauczycieli oraz spraw kształcenia i wychowania dowiadujemy się na krótko przed 1 września.

WIELE NOWYM?

Złotymi twierdząc, że „nowe”, które dociera do polskiej oświaty, ograniczy się jedynie do wyjątkowo tym razem skromnych obywateli „wytężnych” regulujących pracę szkół” i do wprowadzenia nauki 1 września — choć to przecież piątek.

Pozostałe informacje wydają się już znane i niestety są mało oryginalne. W każdym razie w czarnym kolorze przedstawia się perspektywa materialnej sfer szkolnictwa. W porównaniu z latami minionymi mniej przybędzie nowych obiektów oświatowych, bo też i skromniejsze jest finansowanie oświaty z budżetu państwa.

Tymczasem roczniki wyżu wkracają właśnie do szkół średnich i powszechnie wiadomo, że obowiązujące będzie praca na dwie zmiany. Jak więc ma wyglądać nauka uczniów, którym zaplanuje się po sześć godzin lekcyjnych dziennie, a zaczynać będą o godz. 13. W tej sytuacji trzeba byłoby odsunąć na dalsze lata wcielanie koncepcji (zgodnie z propozycją Komitetu Ekspertów do spraw Edukacji Narodowej) rozszerzenia kształcenia średniego.

Jakie nowości chce wprowadzić ministerstwo? Najogólniej chodzi o danie większej samodzielności nauczycielom i dyrektorom. Minister prof. Jacek Fisiak udowodnił już, że jest przeciwnikiem odgórnego regulacji. Dla przykładu: poszerzenie zostają kompetencje dyrektorów w zakresie polityki kadrowej i finansowej. Mogą więc zatrudniać i zwalniać nauczycieli, nie też odpowiadają za argument, iż mają złych pedagogów, bo takich ogólnie im przydzielono. Zamierza się w przyszłości powoływać dyrektorów w drodze konkursów, przy czym o wyborze zdecydowałby nauczyciele, rodzice i uczniowie.

Nowe ma się uwidocznić przede wszystkim w tym, że nauczyciele mogą pracować według własnych koncepcji i planów nauczania, a przy tym elastycznie traktować programy. Czytając tę propozycję resortu nasuwa się pytanie: czy szkoły odważą się na wprowadzenie twórczych inicjatyw nauczycieli oraz według jakich miar zwierzchnicy będą kontrolowali pedagogów? Nowatorstwo przecież nie jest czymś odkrywanym w polskiej szkole, ale obawy przed jego wprowadzaniem tworzy fakt, że wizytatorzy sprawdzali głównie realizację programu.

KTO ZYSKA?

Prawie w każdym punkcie „wytężnych” w sprawie organizacji kształcenia i wychowania w roku szkolnym 1989/90” ministerstwo podkreśla, że „w konsekwencji zmian

więcej musi zyskać uczeń.”

Służąc ma temu możliwość elastycznej organizacji dnia pracy ucznia — dotyczy to zwłaszcza klas łączonych. W szkołach podstawowych i ponadpodstawowych zostaną wprowadzone nowe programy przysposobienia obywateli. Na dotychczasowych zasadach młodzież uczyć się będzie przedmiotów uzupełniających i religioznawstwa oraz odbywać praktyki uczniowskie a — więc wtedy gdy szkoła ma ku temu warunki. Oczywiście, ciągłe obowiązują nie oceną z tych przedmiotów, a jedynie zaliczenie lub niezaliczenie, nie mające wpływu na promocję. Resort zaznaczył, że zbliżający się rok będzie ostatni z taką dowolnością i od 1990/91 roku we wszystkich liceach religioznawstwo oraz przedmioty uzupełniające (co najmniej dwa) staną się obowiązkowymi.

W szkołach zawodowych rozpoczynają się stopniowo wprowadzanie nowych programów nauczania poszczególnych zawodów. Niezależnie, w których z nich to zalety programy próbne i znów eksperymentalne. Mianem eksperymentu nosi nowy sposób nauczania języków obcych. Spośród wszystkich języków obcych (i rosyjskiego także) młodzież może wybierać dwa, których chce się uczyć. Wśród dziedzin wytypowanych województw nie znalazło się ani białostockie, ani łomżyńskie, ani suwalskie. Z pewnością w wybranych przez uczniów przeważały języki angielski i niemiecki, ale w naszym regionie od lat brakuje anglistów i germanistów.

Przebiegać będą eksperymenty możliwości elastycznej organizacji pracy. Do tej pory jedynie klasy maturalne szkół twórczych w I semestrze uczyły się wszystkich obowiązkowych przedmiotów, a w drugim już tylko kierunkowych. Od nowego roku wszystkie klasy wszystkich szkół będą mogły zwiększać lub zmniejszać tygodniowy wymiar zajęć, zależnie od okoliczności. Jeśli więc nauczyciel zachoruje, nie trzeba planu latać i szukać zastępstwa, bo materiał z danego przedmiotu można nadrobić w drugim tygodniu — tak w każdym razie zaleca resort oświaty.

Nowe dotyczy również sposobu rozpraszania podręczników. Będzie to jednak częściowa modyfikacja starego systemu, bowiem wolna sprzedaż nie dotyczy wszystkich klas i „podręczniki, które przez ostatnie dwa lata kierowane były do szkół bezpłatnie — do klasy IV i VII w 1987 roku i do klasy II, V i VIII w r. 1988 — powinny być odebrane w czerwcu br. i przekazane bezpłatnie uczniom uczęszczającym do tych klas od września tego roku”.

Zmiany jakie wejdą w zbliżającym się roku szkolnym, a o których już teraz głośno, niestety, przypominają metodę małych kroczków. Owszem, ucznia uczyć decyduje mogące uczynić naukę atrakcyjniejszą, ale ciągle zbyt wiele mówi się o eksperymentowaniu. Poza tym rodzi się pytanie, czy nad proponowanym nowatorstwem górę nie weźmie rutyna i przyzwyczajenie.

K. POLAKOWSKA

Ciąg dalszy ze str. 1

Wreszcie Niepodległość! Rok 1918. Adela kończy kurs nauczycielski. W 1919 trafia do Kalinówki. Rolnicy dali plac, gmina pomogła. W kilka lat stanął budynek szkolny. Lekcje rano, lekcje wieczorem. Każda praca musiała być sprawdzona. Spać się chce, nogi w zimną wodę, zeszyt w rękę. Nie ma mowy o odkładaniu. Tak było zawsze. Wymagała od siebie, wymagała od innych.

Przyjechał inspektor, chciał zabrać do Białegostoku. Wykluczone, ja chcę wiejskie dzieci uczyć.

Kiedy Emil Wojtuch z Kalinówki Królewskiej zwał do gimnazjum im. Zygmunta

la pamiętki po Syberii. Adela wróciła z zaatakowanym wzrokiem i słuchem. Dzieci z pierwszej ławki musiały powtarzać nauczycielce, co mówiono na końcu klasy. Na operację nie wyraziła zgody. Silny organizm zwałczył stan zapalny. Za to teraz na literki patrzył przez łupę.

Domostwo przy Bema rozdzielono. Te dwa krzesła, kredens, komoda — to wszystko, co zostało. Potem wyburzono ściany. Stalej bloki. W siedemdziesiątym trzecim przeniosły się z siostrą do dwóch pokoi w „Zachęcie”.

Ten człowiek, który tak uczył, nie może być naszym wrogiem. Ciągnęło się za nią sześć lat nieobecności. Takie czasy. Gdzie nie uczyła, wszę-



upilnuje. Dzieci same siebie pilnują. Wytumacz, jak przechodzić przez ulicę, jak zachować się w autobusie. Nigdy nie ma kłopotu. — Ja czapię na końcu, dziewczynki prowadzą mnie pod rękę, reszta stanie przy krawężniku i czeka. W autobusie, jak trzeba, ustępuję miejsca. Za „Lato w mieście” „Zachęta” dwa lata pod rząd była w czołówce kraju. I teraz pani Adela nie rezygnuje. Będą rozgrywki, konkursy podwórkowe. Pieniądze na nagrody daje Spółdzielnia. Wiera Syczewska — kierownik działu społeczno-samorządowego chwali działaczkę. Są już cztery chętnie licealistki. Będzie młodzieżowe koło TPD. Jeśli pani Adela

Taka się urodziłam

Augusta, pytano o kogo brał korepetycje. Tak był przygotowany. Został praktykantem, już nie żyje. Alfons Kamiński nie poszedł do szkoły duchownej, jest dyrektorem liceum, gdzie na zachodzie Polski. Tych dwóch zapamiętała, byli dobrymi uczniami.

— Cały blok zebrał jeszcze będzie mało biedny. Tyle przeżyła, że kto sam nie doświadczył, nie wie. — Mam, Miśka umiera. Niech umiera, pan Bóg z nim. A co matka miała robić? Głód był niesamowity. Sześć lat w Altajskim Kraju. Straszna rzecz, świat nie widział. Idźmy do pracy, piętnaście kilometrów, wysysamy sok z kwiatów, smocznym ziarna owsa. Nie ma chleba ani ziemniaków.

— Rodzice chowali nas według księdza Kneipa. Wykładał małe dziecko i buch do zimnej wody. Może dzięki temu udało się przetrwać. Nie wszyscy wrócili. Matka i siostra zmarły. Na Farnym mają symboliczne tablice.

Trzy miesiące jechali do domu. Przekucniętych w wagonach, grzyły wszy. — „Ze śnieżnego Tobolska, i z dalekiej Kirgizji idą chłopcy do wojska walcząc w polskiej dywizji” — przygotuje z dziećmi program i pójdzie na zebranie Sybiraków.

Ze trzydziestu wiałera zimnej wody siostra wylała, siadem okładala zanim wyleczy-

dzie zdziwienie: po co pani tyle wyszła? Ona nie mogła inaczej. Widzi, że dziecko nie umie, zostaje po lekcjach, tłumaczy. Ni kina, ni teatru, tylko dzieci. Nie przystajesz do reszty, jesteś odrzucony. Przenoszono ją ze szkoły do szkoły.

Powstał ogród jordanowski. Tam też będą dzieci, może któreś będzie potrzebowało pomocy z polskiego, czy z matematyki — nie odmów. Nie wszystkim się podobalo: douczenie w szkole, po co jeszcze w ogrodzie? Największych chuliganów do książek przyzwyczaila. Przeczytała, to odpowiedź. Były obozy, biwaki, z całego miasta przyjeżdżano na Mielnicę. Przez jedenaście lat kierowania ogrodem, ani dnia urlopu, bo jakże to, w lecie była najbardziej potrzebna.

— W jakim porządku dostajesz, w takim masz oddać. Wypadł pionek z gry, dzieci, wszystkie szukamy. Sprzedaj nie zniszczony, znaczy nie był używany. Jak trzeba, każdy argument się nada. Przyszła do świetlicy przy ul. Grotgera. Jak pani nas wychowywała, tak my swoje dzieci wychowujemy — to największa satysfakcja. Dorosli ludzie poznają w autobusie i dziękują. Nauczyciela nas pani porządku.

Wczoraj jechała na emeryturę. — Ja panią odwiozę. — Nie dziękuję, dam radę.

— Przyjdę, to pani pomoże przy grobach. Pamiętam jak pani nas douczała i nie brała pieniędzy.

Przedstawiła się: Jadzia. Na grobach porządek. Obietnicy dotrzymała. W tym tygodniu zapowiedziała się w domu.

Serce przebieża strażą. Zaden medal, żaden dyplom nie daje tyle radości, co ta kartka sprzed czterdziestu lat. „Na pamiętkę dla pani Kolesińskiej — Aleksander Matuszko i Zenon Poznański. 1949 rok”.

— To skrawione serce płacze po pani. Kiedy odchodziła od nich dostawała na pożegnanie. Co się z tymi chłopakami stało? Chciałaby wiedzieć.

Tyle pamiętek zniszczyła. Oczy słabiej widzą, nie będzie mogła oglądać, po co ma trzymać.

Nogi nie chcą chodzić. Chłopcy pytają: kiedy pani z nami zagrała w piłkę? A może za dwa-trzy lata...

Rok temu jechała z dziećmi na plażę. W lecie jedni wyjeżdżają, drudzy wracają. W osiedlu zawsze słychać gwar najmłodszych. Zbiera grupkę i wybiera się do Jolity. Z panią Adela? — to możecie jechać, matki pozwalają. Godne podziwu. Dzieci buchają w wody, ona podnieście chorągiewkę, widzi wszystkie na brzegu.

Idą do kina. Zabiera 40—50 maluchów. — Pani ich nie

nie da rady, dzieci same sobie będą pomagać. Agnieszka Hniedzińska — to prawdziwa aktywistka, chociaż młodziutka, radzi doskonale. Pod Wielką Gruszą przy ul. Towarowej było stałym miejscem letnich spotkań. W tym roku ma być podobnie.

Gdzie mieszka pani Kolesińska, wszyscy wiedzą. Wystarczy spytać, każdy pokaże. — Dobry wieczór, dobry wieczór — idzie późną porą. — Pani się nie boi? — pyta chłopak. — A czego się mam bać? Jestem wśród was. Zaden chuligan jej nie zaciepi.

Matka prowadzi dziecko za rączkę. — Ja idę, maluch ogląda się. Dzieci czują, że je lubię.

Chwila wspomnień: Był początek wieku. Miałam cztery lata. Zobaczyłam słońce. Wyrwałam się z domu. Pobiegłam przez las, chciałam zobaczyć promyki słońca. I teraz łapię te promyki. Te promyki, to dzieci.

— Casy czas myślę, że powinniśmy pójść do „dziewiętnastki”. Szkoła jest naprawdę domu. Tam są dzieci drugoroczne. Mówiłam raz: dajcie do mnie, ja je poducę. Co ona taka mądra? — odradza nauczycielka.

— Ja nikomu chleba nie odbieram. Co złego robię? Chodzę po polskiej ziemi, polskim dzieciom pomagam.

IRENA BIERNACKA
Fot. Z. Zaremba

Kto pamięta te wydarzenia?

II wojna światowa wciąż jeszcze posiada wiele nie wyjaśnionych epizodów. Jedną z takich spraw chce wyjaśnić Michał Mamus z Kamieniu (Białostocki). Poszukuje on świadków bitwy żołnierzy radzieckich z hitlerowcami 27 czerwca 1941 r. w Puszczy Białowiejskiej, w oddziale 612, przy drodze Kamieniu-Białowieża, około 3,5 km od osady Grudki, a także późniejszych wydarzeń z tym wydarzeń.

27 czerwca 1941 r. oddział żołnierzy radzieckich dotarł do wymienionej drogi. Przebieg jednak nie mógł, gdyż bez przerwy odbywał się tam ruch niemieckiego transportu. Nie mogło być obojętne, że w tym miejscu, w którym rozpoczynał się podziemie i trwał do późnego wieczora. Żołnierze radzieccy przekroczyli drogę kontynuowali swój marsz na wschód.

Na miejscu walki pozostało trzech kamienistów osłaniających marsz oddziału. Wszyscy oni zginęli. Przedtem zdążyli uszkodzić cztery niemieckie samochody. Na drugi dzień Niemcy pochowali swoich zabitych (na mogile znajdowało się 18 hełmów) oraz czerwonoarmistów. W 1942 lub w 1943 r. ciała żołnierzy niemieckich zostały ekshumowane i przewiezione do Niemiec.

M. Mamus chce dowiedzieć się, kto pogrzebał zabitych, ilu ich było, zarówno żołnierzy niemieckich jak i radzieckich, kto dokonywał ekshumacji i w którym roku? Chce upewnić się, czy podana data bitwy jest dokładna. Dużą nadzieję pokłada w starszych mieszkańcach osady Grudki koło Białowieży.

Oto jego adres: Białostocki SRR, Brestska oblas, Kamienicki rejon, 250603 Kamieniu, Michał Mamus.

Jeśli są świadkowie owych wydarzeń, prosimy o przekazanie swoich relacji bądź informacji pod adresem redakcji „GW”. (haj)

Czy tak myślą wszyscy młodzi — nie wiem. Nie znam żadnych badań socjologicznych, jedynie w jednostkach najbardziej politycznie predystynowanych. Wszystkich innych można tylko przekonać do własnych poczyną, nigdy bezgranicznie pozyskać. Słaba wiara, że my i nasz program są dla narodu najlepszym, wcześniej czy później rodzi bowiem takie sytuacje, jaką dzisiaj przeżywa PZPR — obawę o utratę członków i brak nadziei na pozyskanie następnych. Z tym zaś, okazuje się, nawet partii po nowemu patrząc na własne oblicze, trudno się pogodzić. Siła przyzwyczajenia do masowości — działa.

Tych różnorodnych, dyskusyjnych nawiązań, jest zresztą więcej. Przypicie pewnie czas na ich rzeczowe rozstrzygnięcie. Im szybciej, tym lepiej. Dotąd PZPR kolary się boje jako ta siła, która przypisła sobie prawo do wszechogarniania życia społecznego Polaków. Wszelkie pozytywne i negatywne rozwiązania nie były możliwe bez jej przyzwolenia lub przynajmniej z jej udziałem. Przez całą czterdziestoletnią historię PZPR dowodzono, że jest ona najlepsza. A to powodowało odwrotną reakcję. Chocby na zasadzie przekory, żeby użyć tylko tego argumentu. Młodzi zaś z natury są najbardziej przekorni i surowi w ocenach. Mimo to zmiany partii obserwują z uwagą i nieukrywają zainteresowania. Ciągłe jednak mało im tych zmian.

Otwarcie się partii to już jest niewątpliwie „coś” — mówią ośmioklasiści z Wyszek. — Autorytet zdołałby ona jednak tylko wtedy, gdy Polska osiągnie niekwestionowany sukces ekonomiczny.

MAREK GRZEŚKIEWICZ

Listy DO REDAKCJI

Jeszcze o chorze

Dyrektor Centralnej DOKP ma pretensje do białostockich dziennikarzy za to, że... uczciwie spełnili swoje zawodowe powinności podczas wypadku z chlorem. Potępił ich wręcz. Jego zdaniem byli powodem podcywania i przenoszenia złej atmosfery poza Białostok.

Oburza mnie takie podejście do sprawy i przypomina zły czas minionej dekady. Gdybym miał jakąś uwagę pod adresem naszych szermierzy pióra, to tylko taką, że za mało indagowali miejscowych decydentów i osób znaczących, a więc przedstawicieli władz politycznych i administracyjnych, radnych WRN, posłów na Sejm itd. Ciekawe, co konkretnie zrobili oni, aby nie doszło do trzeciego wypadku z chlorem? Nie jest to tylko pytanie retoryczne.

Jak wynika z przeglądu prasy, sprawą wypadku zajmował się prezydent miasta. Moim zdaniem — nie jest to wyłącznie sprawa Białegostoku, dotyczy niemal całego województwa. Bo co to znaczy, że wstrzymano przewóz chloru przez Białostok do chwili naprawienia torów? To znaczy, że można go wozić przez Narewkę, Hajnówkę, Czeremchę, a więc miejscowości leżące... na Księżycu?

Myślę, że nie o to chodzi, aby wstrzymać przewożenie chloru przez jedną miejscowość, kosztem drugiej. Taka substancja chemiczna powinna być przewożona z dala od ośrodków zamieszkałych przez ludzi. Z tego musza zdawać sobie sprawę wszyscy, a zwłaszcza odpowiedzialni za nasz spokój i bezpieczeństwo. Obrażanie się na dziennikarzy, że informują społeczeństwo o wszelkich niedociągnięciach i wypadkach — napawa zgrozą.

PODLASIAK
(nazwisko i adres znane red.)

To ci oszczędność!

Jestem emerytem. Lubię dyscyplinę. I choć sam nie jestem zbyt oszczędny, nie mogę patrzeć jak marnuje się mienie społeczne.

W moim osiedlu, to znaczy „Górnym”, jest kilkanaście latarni oświetleniowych. Zapalają się o godz. 19, gasną o 5.45. Są to godziny, kiedy już albo jeszcze — świeci słońce. Czy nie jest to marnotrawstwo energii? Uważam, iż oświetlenie można włączyć o dwie godziny później, a wyłączyć — tyleż wcześniej.

W Siemiatyczach można zaobserwować i inne przykłady trwoniienia energii elektrycznej. Prawie w każdej instytucji w biały dzień żarówki świecą się na całego. I nikt palcem nie kwie. A przecież sama świadomość powinna tu wystarczyć, żeby wyłączyć. Cóż, nasza mentalność jeszcze nie dorosła do takiego poziomu.

Niedawno zatelefonowałem do Rejonu Energetycznego w sprawie świecących się dniem ulicznych lamp. Poskutkowało to u umiaru kadmido. Zatelefonowałem do pani naczelnik miasta. Obiecała załatwić z miejsca. Nie załatwiła. Swoją interwencję skierowałem do RUSW. Dopiero po dwóch tygodniach osiągnąłem „swoje”. To znaczy nasze. Wspólne.

Zie się dzieje, jeśli człowiek w sprawie społecznej musi tyle poświęcać energii własnej (czyt. zdrowia) i czasu.

MICHAŁ T.

Siemiatycze

Ręcznie czy na maszynie?

Niedawno Związek Nauczycielstwa Polskiego ogłosił na łamach „GW” konkurs literacki. Warunki: udział może wziąć każdy obywatel, parający się piórem — oczywiście amator. Należy do 30 kwietnia przesłać do ZNP co najmniej pięć utworów (wierszy) w pięciu egzemplarzach, etc.

Napisalem przeto na arkuszach formatu A-4 pięć wierszy i zanośm osobiście pod wskazany adres. Tu oświadczone mi, że zakwalifikowanie moich prac do konkursu jest bardzo wątpliwe, ponieważ są napisane ręcznie. Zaznaczam, że piszę bardzo wyraźnie i po polsku.

W dobie kryzysu, kiedy na rynku brakuje niemal wszystkiego, łącznie z brakiem dostępu do poligrafii, jakie znaczenie ma dla oceny strona techniczna. Co tu się ocenia — papier, charakter pisma czy walory artystyczno-literackie.

Oprócz głowkowania musiałem zapisać 25 arkuszy papieru podanego, a teraz zgadywać — czy szanowne jury i zaci eksperci zechcą wziąć do ręki moje rekopisy. Nie żądam przecież pozytywnej oceny. Działw i drażnią mnie jedynie kryteria, jakimi kierują się organizatorzy. Czy szmłra drukowana jest lepsza od pisanej ręcznie?

JOZEF BANASIAK

Białostok

„Trzaski” na łączach

Moje dzieci mieszkają w Nowym Jorku. Często do nich dzwonię, a właściwie oni do mnie. Za każdą rozmowę płać po 40 tys. zł i więcej. Tymczasem każda rozmowa jest przerywana. Min. miało to miejsce 9 kwietnia br. Rozmawiałam pół godziny, w tym dwa razy po 7 minut byłam rozłączana. Zrobiła to telefonistka w Łomży.

Pomijam to, iż przerywane rozmowy jest brzydka cecha, ale żeby w dobie telefonizacji robić takie „numery” techniczne...

MARIA SKÓRSKA

Grajewo

X X X

W sobotni wieczór, 15 kwietnia, córka moja zadzwoniła do „Informacji” w Hajnówce z prośbą o podanie numeru kierunkowego z Białegostoku. W słuchawce rozległ się uprzejmy głos telefonistki: „Proszę zamówić informację w Białymostku”.

Koniec świata! — jak mawiał stary Popielek z telewizyjnego serialu. Myślę sobie, może się coś pomylilo telefonistce z międzyimiastowej Dzwonił sam. Ta sama odpowiedź! Pytam więc dyrektora WUT: po kiego licha zatrudnia panią w informacji? Czy to, żeby ta, żeby ta w Hajnówce wyreczala się tą w Białymostku? Za drogi to „cymes” jak na kieszeń przeciętnego obywatela.

PIOTR G.

Hajnówka

(nazwisko znane red.)

Inwestor i droga

Mieszkańcy wsi Zaborowo Bagienice nie mogą poradzić z następującą sprawą.

Otóż Wydział Geodezji i Gospodarki Gruntami UW w Łomży zaakceptował budowę drogi dojazdowej do łak. Zaczęto jej budowę w 1986 r. Niestety, na początku 1987 r. prace zostały przerwane. Ponieważ koszty budowy były dość wysokie, zaproponowano rolnikom, aby część robót wykonali we własnym zakresie. Ludzie z chęcią wywiązali się z zadania, m.in. ułożyli faszynę na odcinku ok. 600 m. Wykonawca, Rejonowe Przedsiębiorstwo Melioracyjne w Grzajewie, miał w IV kwartale 1987 r. dokończyć budowę Zasadził inwestora (Zarząd Inwestycji Rolniczych w Zaborowie) 15 mln zł. Ow na to się nie zgodził. Zaproponował rolnikom szukanie innego (tańszego) wykonawcy. Ci znaleźli takiego — SKR w Waszowej gotowa była wykonać inwestycję za 6 mln zł. ZIR nie zgodził się, dalej bagatelizując sprawę. Uważa widać, że chłopci na swoich plecach będą nosić nawozy sztuczne, a potem siano.

SOLEŃTWO ZABOROWO

gmina Grzajewo

(28 podpisów rolników)

Ubezpieczeniowy „kwiatek”

Nie mam już cierpliwości na białostocki Oddział PZU Posiadam tylko jeden motocykl WSK nr rej. BKH 75-22, tymczasem przysyłała mi do zapłacenia również za drugi o numerze BKM 75-22. Co dziwniejsze, że ten drugi urojonny przez PZU pojazd, ma te same numery podwozia (3437823) i silnika (427693).

Wszelkie moje monity i wyjaśnienia na nie się zdają. Ostatnio przysłało mi upomnienie i ostrzeżenie, że jeśli nie zapłacę, będę miał do czynienia z komornikiem. Pomóż, droga redakcjo, bo jeśli jeszcze dojdzie ten drugi „nagabywacz”, zupełnie stracę chęć do życia.

ANATOL TARASIEWICZ

Supraśl

Wnukowie Rzeczypospolitej

„grurowanie kondycyjne” w Supraślu, które bardziej przypominało typowe młodzieńcze spotkanie rówieśników niż — czego się trochę obawili — sztywną, partyjną nadsiadówkę, było zwycięstwem nad

— Seminarium, dyskusje to był solidny zastrzyk wiedzy. Wyjazdu do Supraśla jednak nie żądnym. Były to ot, takie dodatkowe, wcale sympatyczne „partijne ferie”.

Wiedzą o partii więcej niż ich rówieśnicy. Wiedzieć jednak zdaje mi się, nie jest PZPR tym, czego młody człowiek oczekuje.

Moim młodym rozmówcom najbardziej przeszkadza w partii pustolowina. Mówi się i zapisuje cele, jak najbardziej słuszne, tyle że ich realizacja jakoś nie widać — nie pierwsza to opinia którą wysłuchuję od nastolatków.

— Twierdzi pan, że dzisiaj w partii jest najwięcej miejsc dla niezadowolonych — mówi Aleksander. Można się do niej zapisać i niejako od środka realizować swoje cele.

sander Tomaszuk — jest nim innym jak odrobieniem zadanych mi lekcji. Był to taki — w przenośni — dodatkowy przedmiot, z którym tak jak z innymi poradziłem sobie w miarę dobrze. Zaden to powód do dumy bądź chwały, a już zupełnie nie wykształcił się we mnie jakiś określony światopogląd.

Mam zaledwie siedemnaście lat, nierz jeszcze pewnie będę zmieniał oceny i zapamiętania na rzeczywiste. Teraz jednak zdaje mi się, nie jest PZPR tym, czego młody człowiek oczekuje.

Moim młodym rozmówcom najbardziej przeszkadza w partii pustolowina. Mówi się i zapisuje cele, jak najbardziej słuszne, tyle że ich realizacja jakoś nie widać — nie pierwsza to opinia którą wysłuchuję od nastolatków.

— Twierdzi pan, że dzisiaj w partii jest najwięcej miejsc dla niezadowolonych — mówi Aleksander. Można się do niej zapisać i niejako od środka realizować swoje cele.

Obaj ośmioklasiści wyraźnie tego żałują. Możliwość skonfrontowania swojej wiedzy z wiedzą innych byłaby ciekawym sprawdzianem. Przed ich przyjeściem nauczycielka Grażyna Wodwiak przeznosiła przedział:

— Z tego co wiem, pierwszy raz przyjdzie im publicznie przedstawiać swoje przemyślenia. Mogą więc być trochę skrepowani, proszę to brać pod uwagę.

W czasie rozmowy jednak to ja czulem się stremowiony. Dyskutować z nastolatkami o współczesnej muzyce, to jeszcze mogę sobie wyobrazić. Ale o partii? Tymczasem...

— Historia partii i w ogóle ruchu robotniczego może być i jest pasjonująca — mówią młodzieńcy z rozgumą. — A największym paradoksem PZPR jest przede wszystkim to, że ostatnimi laty staje się ona partią... normalną. Nie ukrywaj często swoich błędów, dokonując często masochistycznych rozliczeń, prezentu-

które potwierdzałyby bądź zaprzeczały temu pytaniu. I za słuszne uważam to, że nikt nie wydaje pieniędzy na tego rodzaju badania. Sądzę bowiem, że jednym z przejawów odchodzenia partii komunistycznych od obciążenia stalinizmem jest też pogodzenie się z faktem, że nie mają one monopolu na mądrość i patriotyzm.

Z tego zaś stwierdzenia wynika fakt kolejny. Na całym świecie popieranie założeń jakiegokolwiek partii jest już deklaracją polityczną, wstąpienie do niej to coś znacznie większego — jest to wzięcie na siebie odpowiedzialności politycznej. Tej zaś nie każda jednostka potrafi sprostać. To tylko w krajach realnego socjalizmu, z woli jego najbrutalniejszych przywódców, realizowano model tzw. partii masowej. Zresztą w ścisłe określonym celu. Tymczasem potrzeba aktywności politycznej jest swego rodzaju talentem, który powstać i rozwinąć się może je-

Wapń i długowieczność

Japońscy naukowcy stwierdzili, że na wyspie Okinawa, na której żyje najwięcej długowiecznych mieszkańców kraju, woda zawiera duże ilości wapnia.

Interesujące, że najstarszy obywatel Japonii żyje w miejscowości, w której — jak wykazały badania — zawartość wapnia w wodzie jest największa. (P)

Najdroższe pomieszczenia służbowe

Stolica Japonii jest najdroższym miastem świata, jeśli chodzi o ceny pomieszczeń służbowych. Wydzierżawienie i utrzymanie metra kwadratowego powierzchni służbowej kosztuje 2067 dolarów rocznie. Jest to cztery razy drożej niż w Nowym Jorku i Waszyngtonie, gdzie wskaźnik ten wynosi 522 dolary. W Londynie, który znajduje się na drugim miejscu tej tabeli, metr powierzchni biurowej kosztuje 1669 dol., zaś w Hongkongu — 1133 dol. Moskwa znajduje się na tej liście na 11 miejscu z 511 dol. za metr kwadr. pomieszczenia służbowego. (P)

Leczenie hazardzistów

W amerykańskim stanie Maryland otwarto szpital specjalizujący się w leczeniu hazardzistów. Zdań lekarzy amerykańskich, hazard jest taką chorobą, która nie ma szans na uzdrowienie. Połączenie ich alkoholizmu, z narkomanią. Tylko naukowe podejście do problemu może gwarantować wyzdolnienie ludzi z tej przypadłości.

Kuracja trwa — niestety — aż rok. Szpital mieści się w odizolowanej okolicy, aby kuracjusze nie mieli żadnej szansy dotarcia do ruletki, stołki karcianego, czy też na wysiłki.

Po zakończeniu pierwszego kursu okazało się, że z 200 kuracjuszy, 180 wyleczyło się, a 20 znów poddało się natęgowi. (P)

Pół wieku z chirurgią

PRZYBYŁ do Białegostoku w r. 1935, po ukończeniu medycyny na Uniwersytecie Wileńskim, a następnie szkoły podchorążych. Zaczął pracę w ówczesnym szpitalu św. Rocha, najpierw przez dwa lata na ginekologii, ale wolał chirurgię.

— Jest to najradzykalniejszy dział medycyny, najcięższy ratujący życie — mówi dr Teodor Józef Hamerla.

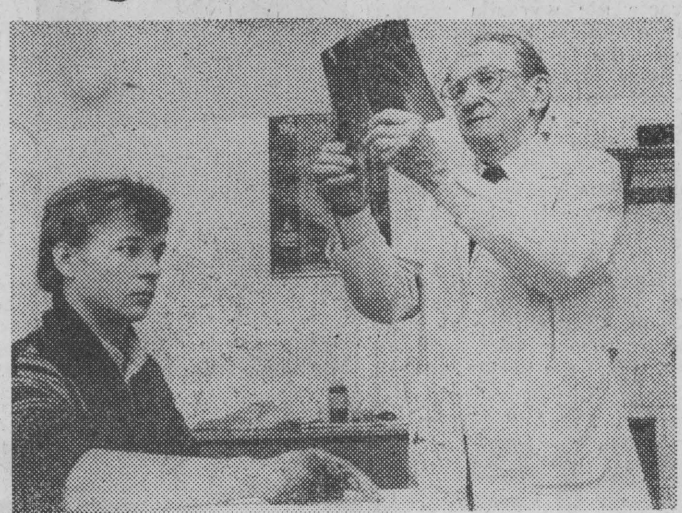
Chirurgii pozostał wierny przez całe życie. W 1939 jako lekarz podchorążych uczestniczył w kampanii wrześniowej, służąc w Wileńskiej Brygadzie Kawalerii. Walczył w rejonie Piotrkowa. Wycofując się pod naporem niemieckich wojsk dostał się do niewoli radzieckiej. Druga ucieczka udała się, przez Lublin, Warszawę, Mankinę wrócił do Białegostoku, do szpitala na chirurgię.

W grudniu kazano mu jednak opuścić miasto jako „niepewnemu”. Wyjechał, pracował w szpitalu w Szczecynie, potem poradni chirurgicznej w Grajewie. W czerwcu 1941 r. znów był w Białymstoku

„w swoim” szpitalu, na chirurgii.

W 1945 r. został naczelnym lekarzem szpitala miejskiego przy ul. Warszawskiej i ordynatorem oddziału chirurgicznego. Budynki były częściowo zburzone, trzeba było odbudowywać i remontować. Po trzech latach przeniósł się z chirurgią na ul. M. Skłodowskiej-Curie do szpitala im. Śniadeckiego. Pracował następnie na oddziałach chirurgii dziecięcej i gruźlicy kostnej, od 1970 r. w poradni chirurgicznej. Na jego przykładzie można prześledzić historię białostockiego leczenia.

Chirurgi zawsze ciężko pracują, ale dr Hamerla żył w latach, gdy było wyjątkowo trudno. Przed wojną, co trzecia dobie pełnił dyżur w szpitalu. Pomysleć: sto nocy rocznie w pracy! W czasie wojny musiał być zawsze do dyspozycji szpitala. Dochodziło jeszcze ryzyko: leczył to przecież polskich partyzantów. Po wojnie zaś pozostał przy życiu tak mało lekarzy, że o odpoczynku też mowy być nie mogło. Pracował też zawsze tam, gdzie był



NA ZDJĘCIU: dr Teodor Józef Hamerla podczas pracy w przychodni chirurgicznej. Fot. Z. LENKIEWICZ

najbardziej potrzebny. Oprowadzał kilka specjalności chirurgicznych: ogólną, dziecięcą, ortopedię i urazową.

W tym roku dr Hamerla kończy 80 lat życia, a pracuje jeszcze na pełnym etacie w pomocy doradźnej w miejskiej przychodni chirurgicznej.

Fachowcy-rolnikom

Mieszkaniny odmian jęczmienia jarego

Uprawa mieszanin odmian jest prostym i zarazem taniym sposobem zwiększenia wysokości i wierności plonowania jęczmienia. Dlatego też polecam ich stosowanie. Polega to na uprawie trzech odmian, konieczność o zróżnicowanej odporności na główne choroby (mączniak prawdziwy, plamistość siatkowa, rdza i rynchosporioza) i nie różniących się istotnie terminem dojrzewania. Ubiegłoroczne wyniki wdrożeń WOPR dowiodły, że mieszanina odmian — Ars + Bielik + Goma — na kompleksie żyrnolnym dała plonowaną wyżej o 0,1 do 0,4

nej przy ul. Fornalskiej w Białymstoku. Mówi, że nigdy nie chorował i czuje się młodo. Jego córka, Elżbieta, jest także lekarzem, gastrologiem. Z okazji tegorocznego Dnia



NA ZDJĘCIU: dr Teodor Józef Hamerla podczas pracy w przychodni chirurgicznej. Fot. Z. LENKIEWICZ

Pracowników Służby Zdrowia, dr Hamerla otrzymał tytuł „Zasłużonego Lekarza PRL”. Ma także Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i odznakę „Zasłużony Białostoczanin”.

A. LABANOW

Powiększa się żubrza rodzina

Ukazał się niedawno kolejny zeszyt „Księgi rodowodowej żubrów” rejestrujący zmiany, jakie dokonywały się w hodowlach żubrów na świecie w ciągu dwu lat: od 1 stycznia 1983 do 31 grudnia 1984 r.

Okres ten charakteryzował się dalszym wzrostem liczebności światowej stada królewskiego zwierza. Na koniec 1984 r. w 29 krajach doliczono się 2706 żubrów z których 1329 żyło w hodowlach zamkniętych, a 1377 — na wolności. Najwięcej przebywało w ZSRR — 1041, Polsce — 643, RFN — 331, NRD — 104, USA — 83, Francji — 57, Szwecji — 53, Czechosłowacji — 47 i Anglii — 42.

W Polsce najwięcej żubrów bytowało w Puszczy Białowieskiej — 271, Bieszczadach — 177, Puszczy Boreckiej — 74, Pszczynie — 23, Niepolomicach — 17 i Puszczy Knyżyńskiej — 13. W radzieckiej części Puszczy Białowieskiej żyło 211 sztuk.

W latach 1983—84 nowe hodowle powstały m.in. w Austrii, Anglii, Brazylii, Hiszpanii, Holandii, Japonii, Kanadzie, Kolumbii, NRD, RFN, USA, Anglii i ZSRR. Natomiast siedemnaście hodowli, rozsiadanych po całym świecie, zostało zrehabilitowanych z rejestru.

(ba)

Na łamach „Naszej Wsi”

Ostatni numer „Naszej Wsi” kusi czytelników stroną tytułową ze zdjęciem pięknej dziewczyny.

Wewnątrz zaś znajdziemy pierwszy odcinek reportażu Andrzeja Brauna — „Ból”. Reporter zbierał materiały w suwalskich Gruszkach i okazało się, że... „Jeśli to wszystko jest prawdą wystarczy, żeby powstał reportaż o naczelniku — uosobieniu zła, którego samowolnie i karygodnie postępowanie jest kilkakrotnie już tak tolerowane przez władze województwa.”

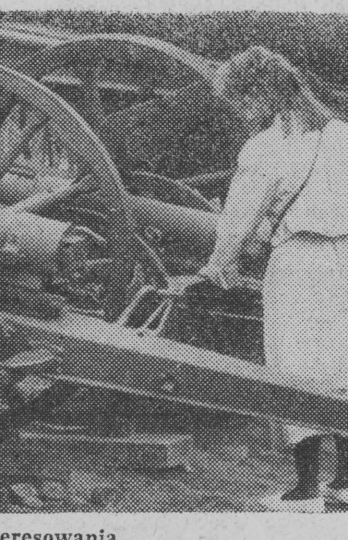
Tadeusz Pruszyński chodził za śladami dzieciństwa swojego niemieckiego pisarza urodzonego na Kaszubach —

Güntera Grassa. W reportażu „Na kartoflika w sercu Kaszub” opowiada o Byświe i ludziach tam żyjących, którzy znali i pamiętają pisarza. „Przyjechał do Bysewa. Przedstawił się, że jest Günter Grass z Niemiec. I pyta: «Czy ciota mnie pozna?» A moja babunia patrzy i patrzy i mówi: «Takich Günterów tutaj po wojnie jest pełno».

Proponujemy też „ABC rolnika”, a w nim m.in. o próbach z kompostu, dokarmianiu dołstym i hodowli aronii, zapobieganiu miadzi. Pamiom polecamy zaś pielęgnację urody, czyli jak przeprowadzić kurację drożdżową. (ban)



To ci dopiero militarne zainteresowania.



CAF — M. Wegner

RENOMOWANA FIRMA Mercedes chce — poprzez sukcesy w wyścigach samochodowych — ponownie sprzedawać więcej samochodów. Jest to tak, jak gdyby cofnąć czas o całe trzydzieści lat. Firma ta — o dziwo! — ponownie potwierdziła swój udział w sporcie samochodowym. Dwa samochody, które wezmą udział w wyścigach na torze Suzukii w Japonii, są tak polakierowane jak te z lat pięćdziesiątych, słynne „srebrne strzały”, które odnosiły zwycięstwa całymi seriami i międzynarodową sławą walczyły przyczyniły się do sprzedaży modeli, które ze spitem nie miały nic wspólnego.

W 1988 roku auto Mercedes zdobyło tytuł wicemistrza świata w kategorii prototypów (Grupa C). Dziś brzmi to jak w reklamowym filmie. — „Mercedes bez sportu motorowego jest jak niedziela bez Bundesligi w piłce nożnej”. Członek zarządu koncernu Daimler-Benz — Jürgen Hubbert dodaje do tego jeszcze jeden „brykiet”. — „Sport samochodowy chcemy uprawiać na skalę światową”. A przecież jeszcze przed dwoma laty — pisałem o tym — brzmiało to wszystko zupełnie inaczej. Dołączenie się do wyścigów Formuły 1 traktowano jako niepotrzebną zabawę. Nawet wspieranie tea-

ZZA KIEROWNICY

mu Petera Saubera szło dość opornie.

P. Sauber, zimno kalkulujący Szwajcar, otrzymał od Mercedesu silniki i to była cała pomoc, chociaż jego wozy jeździły z gwiazdą na masce. Ale już po odniesieniu pierwszych znaczących sukcesów w wyścigach Grupy C team Saubera stał się praktycznie oddzielnym wyścigowym Mercedesem, wręcz jego stajnią. Ludzie posiadający dobrą pamięć wiedzą, że jeszcze przed kilkoma laty szefem Mercedesu od samej rozmowy na ten temat wyskakiwały pryszcze, jak to obrazowo przedstawił dziennikarz z tygodnika „Stern”. — „Sport samochodowy jako test aut kierowanych do seryjnej produkcji? — To wszy-

sko robimy znacznie lepiej i taniej na naszych stanowiskach badawczych”, wyjaśniał ludzi z tej firmy.

Do czasu, kiedy samochody z gwiazdą na chłodnicy były nie sprzedawane, a wręcz rozdzielane, można było zgodzić się z takim poglądem, ale to już minęło. Dziś strategia koncernu poprzez widowiskowe spektakle sportowe nie chcą dopuścić

Mercedes — „srebrna strzała”

do spadku zysków, przeciwnie, poprzez udział w nich chcą znacznie ożywić swój udział w branży samochodowej.

Jürgen Hubbert, któremu podlega cały sport u Mercedesu, „sprzedaje” działalność wyścigową swojej firmie ze słowami: — „Możemy je testować dla produkcji seryjnej”. Łaski przy tym nikomu nie robi, bo najistotniejszą część wyścigowego bolida pochodzi z serii, dokładnie z pięcioletniego, ośmio cylindrowego wladstego silnika osiagającego moc 252 KM. Z tego właśnie jednostki napędowej „wyczarowano” kilkadziesiąt dodatkowych koni osiagając w ostatecznym wyniku moc 720 KM! Pierwsze sukcesy tego silnika dały powód do

Proporcje pożądane

Tadeusz Zagdański miał sen: oto przyszedł do niego mistrz i upomniał się o lepsze opłacanie swojej brygady, bowiem ta solidnie i efektywnie pracuje. Niestety, jawa jest inna: ludzie domagają się podwyżek ze względu na rosnące ceny, płace utraciły już swój motywacyjny charakter.

PRZEMYŚL LEKKI, a praca ciężka — tak sytuuje swój zakład w branży dyktorzy ZZFB — T. Zagdański i nie przerywa prac modernizacyjnych, choć nie cała załoga przyjmuje je entuzjastycznie, bowiem uważa, że powinien bardziej zadbać o jej portfele. Dyktor jednak pomyślał perspektywicznie. Załoga się wykruś (w ciągu siedmiu lat odezła 1,3 tys. osób, w tym także w wyniku redukcji etatów), neonca atrakcyjnymi propozycjami innych firm. Ze szkół przyzakładowych, w które została już tylko jedna klasa, pracę podejmuje za ledwie jedną trzecią uczniów, wobec tego trzeba było postawić na wydajność nowych maszyn. W ubr. poszło 600 mln zł na inwestycje, w br. przewidziane są dwa miliardy, ale już 600 osób nie pracuje w piśmie, a 400 — w halach; ponadto znacznie poprawiły się warunki transportu, nowego, przystosowanego do pracy chronionej (na razie szyć się tam rękawice i przesuwać, lecz wkrótce dojdzie także konfekcja) i wyrosło nowe zaplecze socjalne.

Załoga jednak odnosi wróżenie — co ujawnili jej przedstawiciele na spotkaniu z podsekretarzem stanu w Ministerstwie Pracy i Spraw Socjalnych Jerzym Szreterem — że Zambrowskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego od kilku lat są przez rząd nie doceniane, spychane na ostatni plan, skoro nie zauważa się przedsiębiorczości kierownictwa ani wysiłku ludzi. Według niego — należało by przedsięwzięcie wspierać ulgami podatkowymi, aby załoga nie musiała ponosić kosztów modernizacji, lecz zyskiwać na niej, także w postaci zakładowych mieszkań.

Jednakże nie jest możliwe takie premowanie wszystkich rozwijających się zakładów. Owszem, w niektórych przypadkach dopuszcza się dodatkowy wzrost płac bez obciążenia podatkowego, ale tylko na podstawie parametrów wynikających z danych GUS, tymu pracy i poziomu płac w branży, osiąganego zysku, czynnika zmianowości i stopnia szkodliwości zdrowotnej.

Natomiast ZZBP muszą sobie radzić same — orzekł Jerzy Szreter.

Z pełnością przedstawicieli załogi oczekiwali innej wiadomości, ale dyktor T. Zagdański nie wydał się zadowolonym. W wywiadzie z dyktorem T. Zagdańskim nie wydał się zadowolonym. W wywiadzie z dyktorem T. Zagdańskim nie wydał się zadowolonym.

Podwodna księżka

Jeden z uniwersytetów japońskich opracował i wydał dla początkujących nurków informator, którym można posługiwać się nawet pod wodą. Ta 36-stronicowa książka zrobiona jest z papieru wodoodpornego i drukowana specjalną farbą, której nie niszczy woda.

Podwodna książka — wynik dwuletniej pracy kolekcjoneru naukowych — zawiera kolorowe fotografie i krótkie opisy ponad 100 przedstawicieli świata roślinnego i różnego rodzaju stworzeń spotykanych w wodach przybrzeżnych półwyspu Idzu. Rozmieszczone tam liczne kurorty stwarzają w Japonii najlepsze miejsca dla pływania pod wodą, które w ostatnim czasie stało się jednym z najbardziej popularnych form wypoczynku. (P)

lamany. Miał świeże informacje z Ministerstwa. Przemyśle, że na restrukturyzację przemysłu lekkiego są przewidziane pieniądze (głównie przeznaczone na surowce), ponadto ceny na przedzie i tkaniny zostaną podniesione o ponad 13 proc. Dotychczasowa modernizacja zakładu przebiegała planowo, więc koszty jej nie rosły, za to podwyżki ulgi podatkowej z tytułu oszczędności energii. W kwestii budownictwa mieszkańowego też się przebiegała: już w br. pracownicy otrzymają 20 mieszkań, a udało się uzyskać teren z przeznaczeniem na budynek o 56 mieszkańach.

Dyrektor nie podzielał także niepokojów Jerzego Szretera co do ewentualnej walki międzyzakładowej w zakładzie, mogącej wynikać z indeksacji. Wszyscy są przecież pracownikami jednego zakładu, dlatego mieliby działać na jego szkodę? Zresztą, jak powiedział wcześniej przedstawiciel „Solidarności”, nie było tu walki na początku lat osiemdziesiątych ani stawiania dyktora pod ścianą.

Interes przedsiębiorstwa jest wspólną sprawą, a dyktor stara się zrobić wszystko dla jego dobra. Porządkuje proporcje zatrudnionych (umysłowo, łącznie z mistrzami, stanowią 9 proc. załogi), a z pewnością przywróci uposażeniem rangę zawodom, którymi zakład stoi. Natomiast w generalności co do podwyżek innych zakładowych — jest zgodny: wszyscy spodziewają się rzeczywistych reform gospodarczych oraz indeksacji nie pod kątem „równych żądań”.

Przysłuchujący się rozmowom wojewoda Marek Strzaliński nie ukrywał zadowolenia z funkcjonowania tego zakładu na „swoim” terenie, bo rzadko gdzie dzieje się tak, jak tutaj: tyle samo się robi, ile mówi.

STEFANIA HENCZEL

Mumia kobiety w złotym sarkofagu

Dobrze zachowana mumia w złotym sarkofagu nie należy do częstych odkryć nawet w bogatym w antyki Egipcie. Po odkryciu w rejonie oazy Fajum niezamych dotychczas grobowców, uczestnicy amerykańskiej ekspedycji archeologicznej rozpoczęli systematyczne prace wykopaliskowe. Początkowo nie nie zapowiadało sensacji, chociaż pojedyncze przedmioty wskazywały na to, że — być może — jeden z grobowców nie był okradziony.

Po otwarciu wieka wielkiego drewnianego sarkofagu, archeolodzy znaleźli w nim drugi, wykonany ze złotych płytek, twarz zmarłego zdołała misternie wykonać złotą maskę, zaś złote płytki pokryte były staroegipskimi hieroglifami. W sarkofagu leżała dobrze zachowana mumia kobiety, a obok niej — mumia dziecka. Zdaniem naukowców, odkrycie dotyczy grecko-rzymskiej epoki historii egipskiej, zaś wiek mumii wynosi ok. 2 tys. lat. (P)

Widetelefony

Japońska firma „Ishiwatsuki Kikai” rozpoczęła masową produkcję aparatów telefonicznych wraz z dodatkową aparaturą, pozwalającą nie tylko rejestrować na taśmie magnetofonowej głos rozmówcy, ale również oglądać jego twarz na monitorze.

Urządzenie jest proste w obsłudze. Żeby przyjąć się rozmówcy wystarczy włożyć taśmę wideo do specjalnej przystawki. (P)

Supersprzączka

Inżynierowie japońskiej firmy „Toshiba” skonstruowali automatyczne urządzenie do prac porządkowych, które nazywali „Swipi”. Robot przystosowany jest do czyszczenia, mycia i osuszania powierzchni w porach letnich, na stacjach kolejowych, w szpitalach i szkołach.

„Swipi” przemusza się z szybkością 25 m na minutę. Pracuje szybko, dokładnie i wydajnie, doprowadzając do porządku 480 m kw. powierzchni na godzinę. (P)

Falszerz XX wieku

David Stein, malarz francuski postanowił rozpocząć nowe życie. W przeszłości kilka lat spędził w więzieniach trzech państw, a ponad 20 lat pracował w głębokiej konspiracji.

Stein dysponował 12 fałszywymi paszportami, 96 razy prowadzone było przeciwko niemu śledztwo, podobno 400 obrazów. W wywiadzie udzie-

lonym paryskim gazetom nie ukrywał, że uważa się „za największego falszerza XX wieku”.

Stein przebywając w więzieniach malował, a sprzedaż jego obrazów przynosiła niemałe dochody... strażnikom. Z kolei David przyznał, że najłatwiej przychodziło mu podrabianie twórczości Picassa, Chagalla i Modiglianego. (P)

JOLKA

Rozwiązanie JOLKI zamieszczonej w „Gazecie” nr 92 z 19 kwietnia br.

POZIOMO: obój, chlapa, Amor, hals, natura, kiar, pani, krawat, nuta, rak, spór, amator, sejf, aria, pranie, luka, kask, regaty, arka;

PIONOWO: ściniek, reportaż, kłgawa, wersalka, Sparta, trojskie, brakarka, marten, jaskinia, tental, bogactwo, rzeźmy;

NAGRODY

Za prawidłowe rozwiązanie JOLKI rozlosowaliśmy trzy bony oszczędnościowe PKO wartości 500 zł. Szczegółowe uiszczenie się do Iwony Kisiel z Elku, Gracyny Gąwedy z Białegostoku oraz Leona Roszczeni z Bielska Podlaskiego.

Nagrody wydłmy pocztą. Zawartość przesyłki prosimy sprawdzić w obecności listonosza. (bm)

Redaguje kandydat na mistrza DARIUSZ KLIMASZEWSKI

Od szachów do futbolu

ZOŁOWI szachści mają poza sobą czwartą turniej o Puchar Świata. O rozgrywkach w Barcelonie pisaliśmy dość mało, wycofano się z niej i nieparzystą ilość zawodników oraz wieść parli odczynnych spowodowały bowiem, że sytuacja w tabeli była bardzo niejasna. Podawanie kolejności w trakcie trwania imprezy miało być więc celem. Turniej dobiegł jednak do końca.

Oto wyniki zawodów w Barcelonie: 1-2 Kasparow (ZSRR), 3-4 Ljubojević (Jugosławia) — 10 pkt., 5-6 Salow (ZSRR) — 10, 7-8 Short (Anglia) i Huncer (RFN) — po 9, 9-10 Nikolic (Jugosławia) — 8, 11-12 Jusupow, Waganian, Bielajewski (wszyscy ZSRR), Ribli (Węgry) i Spaski (Francja) — po 7,5, 13-14 Speelman (Anglia), 15-16 Hjar-tarson (Szwajcaria), Seirawan (USA) — po 6,5, 17-18 Iliescu (Rumunia) i Noguera (Kuba) — po 5,5 pkt.

Na ciele znalazło się dwóch arcymistrzów (otrzymali do podziału 35 tys. dolarów) lecz moralnym zwycięzcą może czuć się Ljubojević. Dlaczego? Otóż w Pucharze Świata startuje 24 zawodników. W myśl regulaminu gospodarze turnieju mogą wystawić w nich dodatkowego swego reprezentanta, ale gra on niejako poza konkursem. W tej roli wystąpił w Barcelonie Iliescu, który przegrał z Jusupowem. Odcinając jego rezultaty okazuje się zatem, że Jugosłowianie zgromadzili więcej punktów niż mistrz świata.

Postawa Ljubojevića — zwanego romantykiem szachów — był sensacją turnieju. Słynny „Ljuba” ostatnio grał słabiej. Lecz w stołce Katalonii pokazał prawdziwą klasę. Drugie niespodziankę sprawił weteran Korczak. Najstarszy z graczy w Barcelonie arcymistrzów udowodnił, że nadal trzeba się z nim liczyć.

Oto natti: rozegrana w Barcelonie w ten sposób mistrz świata Gari Kasparow sprawił, że prezent w dniu 28 urod-

Wc8 9. Gg2 a6 10. 0-0 Hc7 11. b3 e6 12. Sd5 Hb8 13. Wd1 g5 14. Gg5 Gg7 15. G: f6 S:f6 16. S:b6 Wd8 17. e5 G:g2 18. e6 G:f6 19. S:e6 f6 20. H:e6 G:f7 21. c5 Gb7 22. Wel Hc7 23. c6 G:c6 24. Wc4 Wd7 25. S:d7 H:d7 26. Hc4 Gb7 27. Hc7 Wf8 28. Hb8 Kd7 29. Wc7 i czarne poddały się.

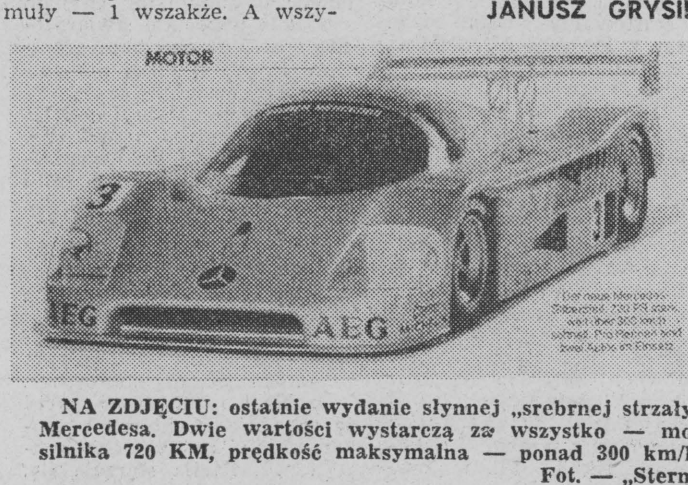
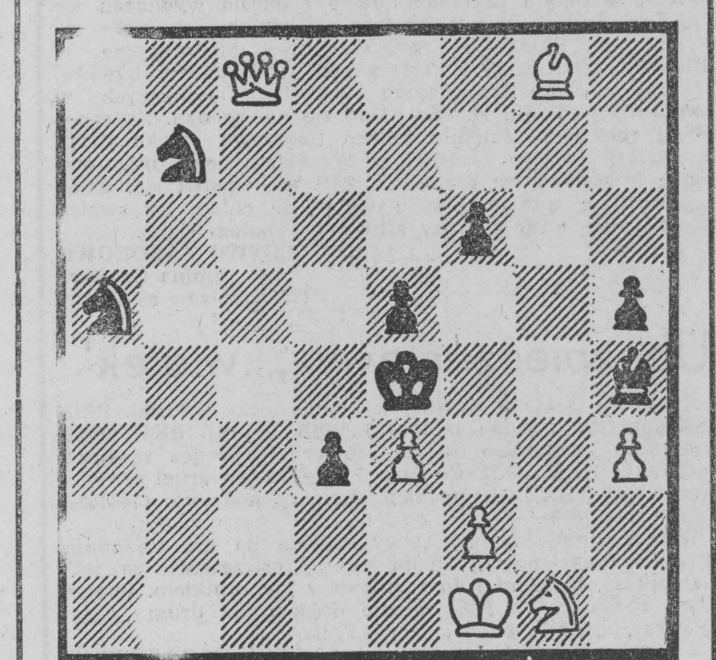
W jednym z wywiadów prasowych Kasparow powiedział: „Nie jesteśmy zwykłymi komputerami szachowymi. Gdy dacie nam trochę czasu, świętego powierza i sprzątu pikarskiego, zobaczymy, że jesteśmy zwykłymi, „normalnymi” ludźmi”.

Wypowiedź ta zabrzmiiała jak propozycja. Podchwytując ją gospodarze turnieju w Barcelonie i w ten sposób doszło do pokązowego meczu pikarskiego „Arcymistrzowie”. „Dziennikarze i działacze szachowi”. W drużynie szachistów wystąpili: Kasparow, Jusupow, Salow, Nikolic, Ljubojević, Speelman, Iliescu, słynny przed laty tenisista Manuel Orantes oraz obdoby CF Barcelona. Dawni piłkarze słynnego klubu zagrali również w barwach dziennikarzy. Mecz zakończył się remisem 3:3. Pięć bramek zdobył dawny futbolista i jednego gola strzelił dziennikarz z Holandii.

Szachsiści zakończyli spotkanie w doskonałych humorach. Ljubojević stwierdził m.in.: „Jako junior grałem w Gruzej Związku Belgrad, ale wtedy miałem sześćdziesiąt lat. Być może, arcymistrzowie wpisali by się na listę strzelców, gdyby w ich zespołie grał najlepszy szachista norweski, arcymistrz Simon Agdesten. Jest on również znakomitym piłkarzem. Prawdopodobnie zagra 2 maja w barwach Norwegii przeciw kadrcie Wojciecha Łazarka.

Zadanie nr 316

Wśród Czytelników, którzy w terminie siedmiodniowym nadesłali prawidłowe rozwiązanie zadania rozlosujemy nagrodę książkową.



NA ZDJĘCIU: ostatnie wydanie słynnej „srebrnej strzały” Mercedesu. Dwie wartości wystarczą za wszystko — moc silnika 720 KM, prędkość maksymalna — ponad 300 km/h. Fot. — „Stern”

Łomżyńskie — Tataria

Jak sprzedać, kupić i nie stracić?

Na początku, gdy oficjalne delegacje dopiero zaczęły przecierać trasę ŁOMŻA—KAZAN, wydawało się, że każda próba handlu padnie od razu na starcie. Wyłożyło się na ponad dwa tys. kilometrowej odległości jak nie, lub zaraz po przeleżeniu kosztów transportu, a najpóźniej, gdy dojdzie do konkretnych ustaleń asortymentowych, nie można byłoby nawet nadziei, gdyby nie najbogatsi partnerzy skoncentrowali się tylko na możliwości wypchnięcia tego, co im zbywa i kurczowo trzymali za plecami towary atrakcyjne, ze zbytem których nie mają żadnych kłopotów.

Przy tym nastawieniu niektóre firmy z Łomżyńskich zaczęły się, oczekując na doświadczenia tych, którzy nie tylko nie padli, a przeciwnie, coraz mniej lekko towarzyszy spójreniom na wschód. Można już mówić o pierwszych obustronnych efektach i to bez udawanej skromności. Co zatem zyskał — traktując rzecz w kategoriach czysto materialnych — na wymianie handlowej z republikami radzieckimi?

Najpierw spróbowano z Litwą nawiązać bezpośredni kontakt, na podstawie zezwolenia ministra Rynku Wewnętrznego danego przez Łomżyński firmom: WZGS, „Spółem” i Wojewódzkiej Spółdzielni Ogrodniczo-Pszczelarskiej. Wyszło na jaw, że województwo nie było pierwsze w roli polskiego kontrahenta, ani nawet trzeciego. Litewski rynek okazał się stosunkowo dobrze nasycony towarami polskimi. Nie bardzo było czym błysnąć, ale ostatecznie towary zaczęły w obie strony spływać. Łomżyńskie wzbogaciło dzięki temu własną ofertę handlową dla mieszkańców o towary wartości ponad 160 mln zł. Pierwsze powodzenia ośmieliły — prócz innych efektów sprawiły, że z przedstawicielami

Tatarskiej Republiki rozmawiano już bez debiutanckiej tremy.

Minister udzielił biogłosówienstwa trzem organizacjom handlowym: WZGS, Okręgowej Spółdzielni Handlowo-Usługowej „Spółem” — na prowadzenie wymiany towarowej z Tatpobroszowem, a WPHW — z Centralnym Domem Towarowym w Kazaniu. W przedbiegach odpadła WSOP, której propozycja nie wywołała zainteresowania strony radzieckiej. Umowę zawarto na kwotę 1606 mln zł — taką wartość miały mieć ogółem towary wywiezione do Tatarii w ubr. Do nas zaś miały być przywiezione towary warte 1,2 mln rubli, co dawało przelicznik transakcyjny 1 rubel — 134 zł. Takie były warunki kontraktu ubiegłorocznego.

Próba oceny współpracy ujawniła, że nie trudno było przewidzieć, że dużo łatwiej o niej mówić, niż realizować. Formalne uprawnienia na prowadzenie wymiany np. nasze firmy otrzymały z takim opóźnieniem, że nie były w stanie wywiązać się z zobowiązań — do końca roku zdołano wyeksportować niewiele ponad 85 proc. towarów a przywieźć — niecałe 64 proc. Największe opóźnienia odnotowano przy realizacji umowy zawartej między WPHW a kazanskim CDT-em, głównie z powodu trudności z uzyskaniem kontenerów przez WPHW i opóźnienia transportu towarów z ZSRR — tysiąc sztuk dotarło do Łomży dopiero w styczniu br. Było i

kilka innych powodów typu: producent nie dostarczył WPHW wyrobów i nie było po prostu co wysłać. Propozycje nawiązania, ze względu na proponowaną cenę, Rosjanie odrzucili bez długiego namysłu.

Jak widać, nie wszystko idzie nam jak po masle, ale ważne, że współpraca towarzyszy rozważa, takt i obustronnie dobra wola, niezbędne przy przełamaniu pierwszych lodów i licznych barier. W ramach ubiegłorocznego kontraktu z TASHR przywiezione zostały towary wartości ponad 430 mln zł. Głównie artykuły gospodarstwa domowego, których udział w kontrakcie wynosił 33 proc. artykuły żywnościowe — 20 proc. materiały budowlane — 10 proc. sprzęt muzyczny — około 6 proc. Dopiero pozostała część wypełniała artykuły galanterijne oraz sprzęt sportowy. Chcąc zaprezentować skład asortymentowy należało wymienić m.in. 120 telewizorów do odbioru w kolorze, 200 odkurzaczy, 600 ekspresów do kawy, 800 gitar, 210 akordeonów i harmonii, 100 pianin, ponad 12 tys. arkuszy blachy aluminiowej, 350 tys. konserw rybnych, 46 tys. szklanek, 1600 kompletów sztućców.

Osobnym problemem jest ustalenie cen na te wszystkie artykuły. Z jednej strony muszą one kształtować się na poziomie zbliżonym do cen innych tego typu towarów importowanych lub krajowych, z drugiej — na wysokości zbliżonej do cen rosyjskich, by nie stały się przedmiotem spekulacji.

Co my wysyłamy do Tatarii? Głównie artykuły konsumpcyjne żyte w zakładach spółdzielczych, kosmetyki z firm polonijnych, meble, wózek niskiego podnoszenia produkowane przez WZGS, wyroby ciastkarskie. Z wymiany wyłączone są całkowicie towary objęte zamówieniami rządowymi, importowanymi oraz objęte systemem dotacji z budżetu państwa. Nie dopuszczamy do wywozu — tym razem na mocy decyzji lokalnych — konfekcji niemieckiej, ubiorów pochodzących z zakładów przemysłu kluczowego, obuwia dziecięcego itp.

Również w bieżącym roku wymiana towarowa będzie kontynuowana, tak z Tatarią, jak i Litwą. Wstępne umowy na rok bieżący przewidują ich skalę na 1385 mln zł, tj. ponad milion rubli — w przypadku Litwy i prawie 230 mln zł, tj. około 1,3 mln rubli — Tatarii. Oznacza to zwiększenie poprzedniej oferty handlowej w umowach z Litwinami i prawie czterokrotny wzrost obrotów handlowych z mieszkańcami Tatarskiej Republiki.

(nom)

SD w Elku — w hołdzie patriotycznej tradycji

Miejska instancja Stronnictwa Demokratycznego w Elku obok swych normalnych zadań politycznych podjęła istotne działania propagujące patriotyczne tradycje naszej historii.

SD zwróciło się z wnioskiem do Miejskiej Rady Narodowej w Elku o nadanie osiedlu, które roboty nosi nazwę „Północ-III”, nazwy osiedla 70-lecia Niepodległości Polski. Na tym osiedlu proponuje się nadanie ulicom imion wielkich Polaków związanych z tą rocznicą: J. Piłsudskiego, R. Dmowskiego, I. Daszyńskiego, I. Padewskiego, W. Korfańskiego, S. Kwiatkowskiego oraz I. Brygady Legionów.

Wspólnie z Towarzystwem Miłośników Elku, MK SD pragnie położyć kamień z tablicą upamiętniającą miejsce pod Elkiem, w którym 31 października 1943 r. oddział żołnierzy Armii Krajowej, pod dowództwem por. „Sępa” — Władysława Świąciekiego, zlikwidował niemiecką grupę, która wykonywała wiele egzekucji na jeńcach internowanych w obozie w Boguszu. Zlikwidowano wówczas 11 Niemców, w tym 4 oficerów.

Nawiązano kontakt z uczestnikami tej akcji, Cz. Malborskim. SD w Elku sfinalizowało akcję zbioru księzek przeznaczonych dla Polaków zamieszkających na Litwie.

WŁADYSŁAW BRUZY

W elckim „Mazurze”

Od meblościanki do uszczelki

SPÓŁDZIELNIA PRACY „MAZUR” w ELKU istnieje około czterdziestu lat. Obecnie zatrudnia 220 osób. Posiada zakłady stolarskie, produkcji wyrobów gumowych i ponad trzydzieści usługowych. W ubiegłym roku wartość produkcji i usług wyniosła ponad pół miliarda złotych. W tym roku wyniesie ona — takie są plany — 703 mln zł. W pierwszym półroczu plan wykonano w 117 proc. (sprzedano 70 proc. wyrobów oraz wykonano usługi za kwotę 189 mln zł). Wyniki te satysfakcjonują załogę i prezesa, RYSZARDA BARANOWSKIEGO.

Zakłady stolarskie wytwarzają meble m.in. typowe meblościanki, czyli zestawy segmentowe z regałami: młodzieżowe i biblioteczne, płyty z wykładziną na gładką podłogę w autobusach produkowanych przez Jelczańskie Zakłady Samochodowe (1500 kompletów rocznie), skrzynki na podzespoły samochodowe (zamówienie Fabryki Samochodów Małolitrażowych w Bielsku Białym).

(nom)

W zakładzie wyrobów gumowych produkowane są dywaniki do fiata 126p, palce do skubarek drobiu („Mazur” jest w tej dziedzinie monopolistą), uszczelki do przeciwnych lamp oświetleniowych dla „Polamur” w Wilkowie, „Polamur-Farel” w Ketrzyźnie, a także wielu innych detali na zamówienie przemysłu motoryzacyjnego oraz tzw. stopki pod drabinki.

Wkrótce ruszy produkcja — na zamówienie FSO w Warszawie — gumowych kapturek-nasadek na świecę zapłonowe w samochodach.

SP „Mazur” rozwija usługi. Najwięcej jest punktów fryzjerskich, kosmetycznych, krawieckich, fotograficznych, pralniczych oraz napraw odbiorników radiowych i telewizyjnych. Obecnie własna brigada remontowo-budowlana wykonuje adaptację pomieszczeń po byłym zakładzie uszczelnień na potrzeby pralni (otrzyma ona część socjalną i magazynu) oraz sklepu firmowego meblarskiego.

Dobrze układa się współpraca spółdzielni z miejscowym Zespołem Szkół Zawodowych nr 1. Uczniowie ZSZ odbywają praktyki w zakładach produkcyjnych i usługowych „Mazura”, m.in. są to przyszli stolarze i fryzjerzy. Obecnie szkolą się dwadzieścia osób.

(jc)

„Dzieci

— ludziom pracy”

Będzie to wielkie widowisko z udziałem recytatorów, zespołów tanecznych i wokalnych z ośmiu szkół podstawowych (nr 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 10) i dwu przedszkoli (nr 3 i 9). Organizację całości przygotowuje dyrektor SP nr 10 — HANNA GAŁĄZKA, a inscenizację — choreograf KAZIMIERZ PAWCZYŃSKI. Wszystkich ludzi pracy mail artysty zapraszają 27 bm. do sali widowiskowej Teatru Wojewódzkiego w Łomży o godz. 17.

(zel)

XXV-lecie piskiego ZSZ

W pierwszym tygodniu czerwca br. przypada już 25. rocznica utworzenia załaski rozrośniętego dziś do wielkiego k-binatu oświatowego — Zespołu Szkół Zawodowych w Pisku. Przygotowując się do chociaż skromnego zaślubienia 25-lecia dziejów „piskiej politechniki” — komitet organizacyjny przewiduje spotkanie absolwentów i kadry szkoły, wystawę prac dydaktyczno-rekreacyjnych, dzień społecznych badań i napraw samochodów. Z tej też okazji będzie wydany okolicznościowy plakat, będą pamiątkowe plakietki i znaczki oraz zeta-jednostki „Zespołu”, która jest już na warsztacie pracy piskich Zakładów Graficznych.

Piski ZSZ kształci wykwalifikowanych robotników i techników samochodowych na u-

(lub)

Określanie niewidzialnego

Akcja plenarowa nazywała się „Brzeg rzeki”. Plenery ognia w puszczykach z nazwą obrysowały postać przetrwałego brzegu Narwi, po czym, popychane nurtami, ułożyły się w krzyż. JAK DOBKOWSKI twierdzi, że oznaczają miejsce utonięcia człowieka. Nie był wówczas — w maju 1980 r. — zadowolony z rodaków: ani z tych, którzy mieli mu dostarczyć paliwo, ani z widowni, bo — w tym czasie — nie było, że równocześnie z happeningiem odbywało się spotkanie władz z zespołem powstającym „Kontaktów”. Nigdy im tego niedopatrzenia organizacyjnego nie zapomni, tak jak i żurnalistom, przedkładającym ogniskowe ekscesy nad wydarzenia artystyczne. Jednakże latem tego samego roku dał się namówić na plener w Szeplewie, gdzie na WOPR-owski kompie zostawił swoją znakomitą wizytówkę, eksycjującą roślinno-embrio-

nalnym motywem i precyzyjną kreską. Teraz nie może narzekać na gościnność rodzinnego miasta, które 7 kwietnia br. zgłosiło mu potrzebny wernisaż: malarstwa w Muzeum Okręgowym i rysunku — w BWA i DST. Nie zawiedli też sympatycy artysty i jego twórczości, ale również byłalcy salonorów wystawowych, którzy nie opuściliby okazji ujrzenia Dobsona w Łomży.

Wystawa malarstwa została pomyślana retrospektywnie: od roku 1965 po ubiegły. Wawiera zatem wszystkie etapy, drogi twórcy — od pi-wszego, czerwono-zielonego, który wyniósł jego imię poza granice kraju, przez wieloletnią pracę na koncentracjach na linii w jej różnych funkcjach i odniesieniach. Potrafił nazwać ją stan ducha, złożoność i intensywność pulsowania życia w przrodzie, zdefiniować strukturę ziemi, światła i powietrza. A-

le nie można dać się uwieść efektywności barw, precyzji ich zestawienia, intensywności wyrazu graficznego motywów tematycznych; te prawdziwe dzieła trzeba uważnie

„czytać”, aby nie uronić sensu zestawień symboli, układu znaków, czyli wyrazu semantycznego wypowiedzi zamkniętych w każdej ramie. Rysunki z cyklu „Genesis” powstałe w latach 1986—88, oddają kierunki myślenia Jana Dobkowskiego na temat narodzin i istnienia wszechświata, załudnionego przetrzymi bytami ich cieniemi,



wyolionymi z próżni pozbawionej linii, które są zarazem i samą materią, i jej formą. Cykl stanowi kontynuację odrębnie zatyłowanego zestawu, wyeksponowanego w DST, a pochodzącego z lat 1982—83. Już same podpisy — np. „Linia myślenia”, „Trójkąt przeznaczenia”, „Golgota” czy „Śmiertelne potwory” — sugerują obszar zainteresowań autora, natomiast finały wyolionienia budzą zachwyt i respekt.

Jego dzieła zakupują znaczące w świecie muzea, a wystawy goszczą najznamienitsze galerie. Od czasu rewelacyjnego debiutu ćwierć wieku temu do dziś linia rozwoju twórcy tego wybitnego ucznia Juliusza Słodnickiego i Jana Cybisa jest bardzo konsekwentna i owocuje wciąż nowymi osiągnięciami zarówno w malarstwie, jak i rysunku. „Kolorem można zachwycić — cytuję wypowiedź Jana Dobkowskiego do katalogu wystawy — ale określanie linii, które pochodzą z wnętrza człowieka stanowi istotę twórczości”.

STEFANIA HENCZEŁOWA



Elk. Fragment starej zabudowy śródmieścia.

Fot. J. CIEŁUSZECKI

Kalendarz imprez przed 1 Maja

WOJ. ŁOMŻYŃSKIE

ŁOMŻA: 28 bm., godz. 17, sał WDK (po części oficjalnej) wystąpią zespoły z Litwy;

CIECHANOWIEC: 28 bm., godz. 13, MGDK;

GRAJEWO: 28 bm., godz. 18, kino „Relax”;

W pozostałych gminach — również w piątek — apele lub akademie szkolne.

(zel)

Imprezy towarzyszące

ŁOMŻA:

— 27 bm., godz. 10.30, ODK — rejonowy przegląd teatrów amatorskich; godz. 17 — sala

UW — koncert „Dzieci ludzkiej pracy”;

— 28 bm., godz. 12, złożenie kwiatów w Miejskich Pamięci Narodowej.

(zel)

WOJ. SUWAŃSKIE

SUWAŃKI, godz. 17, sala widowiskowa UW — akademie. Godz. 13, stadion szkolny — otwarcie sezonu lekkoatletycznego.

(m)

WOJ. ŁOMŻYŃSKIE

Nadchodząca sobota — jako ostatnia w miesiącu — jest handlowa. Pracują większe sklepy spożywcze w godz. 5—12 lub 6—14.

(zel)

WOJ. SUWAŃSKIE

W całym województwie 29 bm. — sobota handlowa. 30 bm. handel pracuje jak w każdą niedzielę.

Podobnie będzie w poniedziałek, 1 maja, między innymi w Elku i Suwałkach. W tym ostatnim mieście załad pewne drobne zmiany. Sklepy nr 6 (ul. Waryńskiego) i nr 7 (ul. Nowaki) czynne będą w godz. 11—18. Natomiast sklep nr 30 (ul. Noniewiczza) i zakłady gastronomiczne: „Kogucik”, „Kura” i „Frytka”, otwarte będą w godz. 9—17. Przy stadionie „Wigier” zorganizowany zostanie kiermasz handlowy. Kiermasz odbędzie się również na stadionie 1000-lecia w Elku. W Elku czynne będą sklepy PSS „Spółem”: nr 10 (ul. 1 Maja, godz. 10—15), nr 21 (ul. Toruńska, godz. 7—13), nr 2 (ul. Armii Czerwonej, godz. 10—15), supersam (ul. Słowackiego, godz. 7—14) i sklep nr 55 (ul. Mickiewicza, godz. 7—13).

(m)

Na forum działkowców

W SUWAŁKACH obradował III Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców. Delegaci, reprezentujący 54 pracownice ogrody działkowe, dokonali oceny dotychczasowej pracy oraz uchwalili program działania na najbliższą kadencję.

W dyskusji mówiono między innymi o ochronie środowiska, produkcji zdrowej ży-

(m)

Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców

Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców. Delegaci, reprezentujący 54 pracownice ogrody działkowe, dokonali oceny dotychczasowej pracy oraz uchwalili program działania na najbliższą kadencję.

W dyskusji mówiono między innymi o ochronie środowiska, produkcji zdrowej ży-

(m)

Propozycje kulturalne

Łomżyńska Orkiestra Kameralna pod batutą Henryka Szewdy zaprezentuje 27 bm. symfonię „Pastoralną” C-dur, Stancica, pastorał C-dur Mylewka, koncert na wiolonczelę C-dur Haydna i uverturę do „Andromedy” Elsn-

ELK, godz. 16.30, sala wystawowa MDK — otwarcie wystawy plakatu litewskiego. Godz. 17, sala widowiskowa MDK — akademie.

(zel)

WOJ. SUWAŃSKIE

SUWAŃKI, godz. 17, sala widowiskowa UW — akademie. Godz. 13, stadion szkolny — otwarcie sezonu lekkoatletycznego.

(m)

WOJ. ŁOMŻYŃSKIE

Nadchodząca sobota — jako ostatnia w miesiącu — jest handlowa. Pracują większe sklepy spożywcze w godz. 5—12 lub 6—14.

(zel)

WOJ. SUWAŃSKIE

W całym województwie 29 bm. — sobota handlowa. 30 bm. handel pracuje jak w każdą niedzielę.

Podobnie będzie w poniedziałek, 1 maja, między innymi w Elku i Suwałkach. W tym ostatnim mieście załad pewne drobne zmiany. Sklepy nr 6 (ul. Waryńskiego) i nr 7 (ul. Nowaki) czynne będą w godz. 11—18. Natomiast sklep nr 30 (ul. Noniewiczza) i zakłady gastronomiczne: „Kogucik”, „Kura” i „Frytka”, otwarte będą w godz. 9—17. Przy stadionie „Wigier” zorganizowany zostanie kiermasz handlowy. Kiermasz odbędzie się również na stadionie 1000-lecia w Elku. W Elku czynne będą sklepy PSS „Spółem”: nr 10 (ul. 1 Maja, godz. 10—15), nr 21 (ul. Toruńska, godz. 7—13), nr 2 (ul. Armii Czerwonej, godz. 10—15), supersam (ul. Słowackiego, godz. 7—14) i sklep nr 55 (ul. Mickiewicza, godz. 7—13).

(m)

Na forum działkowców

W SUWAŁKACH obradował III Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców. Delegaci, reprezentujący 54 pracownice ogrody działkowe, dokonali oceny dotychczasowej pracy oraz uchwalili program działania na najbliższą kadencję.

W dyskusji mówiono między innymi o ochronie środowiska, produkcji zdrowej ży-

(m)

Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców

Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców. Delegaci, reprezentujący 54 pracownice ogrody działkowe, dokonali oceny dotychczasowej pracy oraz uchwalili program działania na najbliższą kadencję.

(m)

Propozycje kulturalne

Łomżyńska Orkiestra Kameralna pod batutą Henryka Szewdy zaprezentuje 27 bm. symfonię „Pastoralną” C-dur, Stancica, pastorał C-dur Mylewka, koncert na wiolonczelę C-dur Haydna i uverturę do „Andromedy” Elsn-

(jc)

Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców

Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców. Delegaci, reprezentujący 54 pracownice ogrody działkowe, dokonali oceny dotychczasowej pracy oraz uchwalili program działania na najbliższą kadencję.

(m)

Propozycje kulturalne

Łomżyńska Orkiestra Kameralna pod batutą Henryka Szewdy zaprezentuje 27 bm. symfonię „Pastoralną” C-dur, Stancica, pastorał C-dur Mylewka, koncert na wiolonczelę C-dur Haydna i uverturę do „Andromedy” Elsn-

(jc)

Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców

Wojewódzki Zjazd Polskiego Związku Działkowców. Delegaci, reprezentujący 54 pracownice ogrody działkowe, dokonali oceny dotychczasowej pracy oraz uchwalili program działania na najbliższą kadencję.

(m)

Propozycje kulturalne

Łomżyńska Orkiestra Kameralna pod batutą Henryka Szewdy zaprezentuje 27 bm. symfonię „Pastoralną” C-dur, Stancica, pastorał C-dur Mylewka, koncert na wiolonczelę C-dur Haydna i uverturę do „Andromedy” Elsn-

(jc)

SPORT

W Gonądzu

Inauguracja

Dni Olimpijskiego

W sobotę, 29 bm. o godz. 10 na boisku LO w Gonądzu rozpocznie się inauguracja Dni Olimpijskiego w woj. łomżyńskim.

W programie imprezy widnieją m.in. turniej rekreacyjny „min. Rajgród” — Gonąd — Trzciannę, biegi przełajowe i uliczne, turniej piłkarski. Zwycięzcy otrzymają puchary ufundowane przez wojewodę łomżyńskiego. (dk)

III-ligowcy

bez przerwy

Nasza reprezentacja przystępuje do meczów z Norwegią (3 maja) — Szwecją (4 maja). Dlatego też przerwa rozgrywek w piłkarskiej ekstraklasie. Ale nie mają przerwy III-ligowcy. W sobotę, 29 bm., odbędzie się kolejna runda spotkań. Trudne mecze wyjazdowe oczekują reprezentantów Suwałczyzny. Na nich patrzymy ze szczególną uwagą, gdyż wciąż mają szansę na uplasowanie się w czołowej piątce zespołów i tym samym przedłużeniu bytu w III lidze. Wprawdzie mierzą się oni z „jednostkami” niżej notowanymi, ale z dobrą spisywali się przed własną publicznością.

W sobotę, 29 bm. o godz. 11 Mazur Elk wybiegnie na boisko w Placzkach. Jego rywalem będzie Polkowice. Kolej suwałskie Wigry rozegrają mecz w Jędrzejowie, o godz. 15 w Hawie z Jezioranami.

Również w niedzielę dojdzie do pojedynku dwóch ostatnich drużyn w tabeli. O godz. 11 ŁKS Łomża podejmie w swoim stadionie MKS Sokół Ostrodę. Mamy nadzieję, że łomżyńskie wykorzystają atut własnego boiska. Czas już oddać się do zerowania konta punktowego, do którego ŁKS znacząco się ostatnio przybliżył. (dk)

Na przełajowych trasach

W jubileuszowym XXV Ostrowszowskiem Crossie wystartowała grupa amatorów biegania z woj. łomżyńskiego. Łomżyńskie rywalizowało w trzech kategoriach. Najlepiej spisał się z nich Eugeniusz Regliński (Kolno), który wywalczył w swojej kategorii tytuł polski nauczyciela do 45 lat w biegu na 6000 m. Zenon Mosicki (Łomża) był 30, a Wiesław Nowak (Łomża) 31.

Zawodnicy LZS Maratonka Grajewo i LZS Biebrza Goniądz wzięli udział w biegu „Grand Prix LZS”. O ich wynikach: 3000 m — 11. Bożena Borowska, 13. Iwona Wróblewska (obie Maratonka), 6000 m — 11. Michał Okulczyk (Biebrza), 13. Jarosław Dembiński, 12000 m — 13. Antoni Kleczewski (obydwaj Maratonka).

— *

Ogłoszone zostały wyniki „Grand Prix LZS-89”. Na czołowych pozycjach klasyfikacji prowadzonej przez redakcję: „Wiadomości Sportowych” — Stanisław Łomżyński (Łomża) uplasował się zawodnicy Maratonki. Wśród kobiet Malgorzata Ranko była trzecią, Bożena Borowska — drugą, Jarosław Dembiński, 12000 m — 13. Antoni Kleczewski (obydwaj Maratonka).

— *

3 maja o godz. 10 na stadionie SP 4 w Grzejewie rozpocznie się III ogólnopolski bieg godzinny. Wyróżniający się otrzymali odznaki „Za zasługi dla PZD” i „Zasłużony działkowca”.

Franciszek Piątkowski z Elku uhonorowano Srebrnym Krzyżem Zasługi. Ponadto wybrano delegatów na zjazd krajowy i nowe władze. Prezesem WZ PZD został ponownie Józef Cybrach.

(m)

Sztangi coraz cięższe

23 zawodników z trzech klubów: LZS Derby Biała Piska, LZS PBO Suwałki i LKS PBRol. Elk wzięło udział w mistrzostwach seniorów w kategorii do 100 kg w podnoszeniu ciężarów, które odbyły się w Białej Piskiej. Płonem zawodów były dwa rekordy wojewódzkie w kategorii do 100 kg — 137,5 kg w wadzie do 60 kg Albert Oleśkiewicz (Suwałki), który uzyskał 62,5 kg w rwaniu i 137,5 kg w wadzie do 60 kg.

Oto mistrzowie suwałskiego LZS: w 52 kg — Waldemar Mieczkowski — 105 kg; w 55 kg — Paweł Kozłowski (Suwałki) — 100 kg; w 60 kg — Jan Raczko (Suwałki) — 100 kg; w 67,5 kg — Mirosław Kuligowski — 100 kg; w 75 kg — Radosław Kosiorek — 200 kg; w 82,5 kg — Adam Szczerba — 200 kg; w 90 kg — Sławomir Swirzydowicz (wszyscy Elk) — 207,5 kg; w 100 kg — Andrzej Truszkowski (Biała Piska) — 145 kg.

Najlepszymi zawodnikami mistrzostw byli: 1. Kosiorek, 2. Szczerba, 3. Florczyk (Biała Piska). W punktacji drużynowej zwyciężył LZS Derby Biała Piska. (dk)

Turniej siatkarski „Startu”

W sobotę i niedzielę, 23—24 bm. Rada Miasta w Łomży organizuje międzyszkolny turniej siatkarski dla uczniów mieszanych. Wzięli udział w nim reprezentacje: Białej Podlaski, Ostrołęki, Radomia

